Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0135

Absolutorium za rok 2024: Prokuratura Europejska

1. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2026 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024 (2025/2155(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2024 wraz z odpowiedziami agencji[1],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[2] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2024 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia 2 marca 2026 r. w sprawie udzielenia Prokuraturze Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2024 (05749/2026 – C10-0047/2026),

– uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom)

---

1 Dz.U. C, C/2025/5734, 30.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5734/oj.

2 Dz.U. C, C/2025/5407, 13.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5407/oj.

nr 966/2012[3], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii[4], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej[5], w szczególności jego art. 94,

– uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[6], w szczególności jego art. 105,

– uwzględniając art. 102 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0050/2026),

1. udziela dyrektor administracyjnej Prokuratury Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024;

2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, dyrektor administracyjnej Prokuratury Europejskiej, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

---

3 Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj.
4 Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.
5 Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.
6 Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj.

2. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2026 r. w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024 (2025/2155(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2024 wraz z odpowiedziami agencji[1],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[2] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2024 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia 2 marca 2026 r. w sprawie udzielenia Prokuraturze Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2024 (05749/2026 – C10-0047/2026),

– uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[3], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii[4], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej[5], w szczególności jego

---

1 Dz.U. C, C/2025/5734, 30.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5734/oj.
2 Dz.U. C, C/2025/5407, 13.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5407/oj.
3 Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj.
4 Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.
5 Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.

art. 94,

– uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[6], w szczególności jego art. 105,

– uwzględniając art. 102 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0050/2026),

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji dyrektor administracyjnej Prokuratury Europejskiej, Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

---

6 Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj.

3. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2026 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024 (2025/2155(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2024,

– uwzględniając art. 102 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0050/2026),

A. mając na uwadze, że Prokuratura Europejska (EPPO) jest niezależną prokuraturą Unii odpowiedzialną za prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w związku z przestępstwami przeciwko interesom finansowym Unii, a także za stawianie przed sądem sprawców i współsprawców przestępstw przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371[1] (przestępstwa związane z PIF) i wskazanych w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939[2];

B. mając na uwadze, że kompetencje EPPO obejmują szereg nadużyć finansowych, w tym oszustwa transgraniczne związane z VAT na szkodę o łącznej wartości co najmniej 10 mln EUR, pranie pieniędzy, korupcję, przestępczość zorganizowaną i inne przestępstwa, w przypadku których EPPO pełni funkcje prokuratorskie przed właściwymi sądami uczestniczących państw członkowskich do czasu zakończenia postępowania;

C. mając na uwadze, że EPPO jest jednym z elementów unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych i z tego względu jej działania są skoordynowane z działaniami innych elementów tej struktury i uzupełniają je, co pozwala osiągnąć sprawną, efektywną koordynację, która zwiększa ogólną skuteczność tej struktury;

D. mając na uwadze, że EPPO jest włączona do krajowych systemów

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

[2] Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

sądowych uczestniczących państw członkowskich i ma nadrzędne uprawnienia w zakresie postępowań przygotowawczych oraz wnoszących i popierających oskarżenia w sprawach dotyczących przestępstw godzących w interesy finansowe Unii, a inne organizacje, takie jak Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust), Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), nie mają uprawnień niezbędnych do prowadzenia odpowiednich postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń;

E. mając na uwadze, że akty proceduralne EPPO podlegają kontroli sądowej sprawowanej przez sądy krajowe zgodnie z prawem krajowym, a Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”) – w drodze orzeczeń w trybie prejudycjalnym lub kontroli sądowej tych aktów – zapewnia spójne stosowanie prawa Unii, w szczególności jednolitą interpretację rozporządzenia (UE) 2017/1939 i dyrektywy (UE) 2017/1371;

F. mając na uwadze, że EPPO składa się ze szczebla centralnego, którego siedziba główna mieści się w Luksemburgu i w którego skład wchodzą Europejski Prokurator Generalny, 24 prokuratorów europejskich (po jednym z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego od przystąpienia Polski i Szwecji do EPPO, co miało miejsce odpowiednio 20 marca i 19 lipca 2024 r.) i dyrektor administracyjny, a także szczebla zdecentralizowanego, krajowego, w którego skład wchodzą delegowani prokuratorzy europejscy (EDP) w 24 uczestniczących państwach członkowskich;

G. mając na uwadze, że na szczeblu centralnym Europejski Prokurator Generalny i 24 prokuratorów europejskich tworzą kolegium EPPO („kolegium”), którzy są przypisani do 15 stałych izb i nadzorują postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń prowadzone przez EDP, którzy działają na szczeblu krajowym całkowicie niezależnie od swoich organów krajowych;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 93 rozporządzenia (UE) 2017/1939 dyrektor administracyjny EPPO, działający w charakterze jej urzędnika zatwierdzającego, wykonuje jej budżet na własną odpowiedzialność i w ramach ograniczeń zatwierdzonych w budżecie oraz co roku przesyła władzy budżetowej wszystkie informacje mające znaczenie z punktu widzenia wyników wszelkich procedur oceny;

I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 50 ust. 2 regulaminu finansowego EPPO księgowy Komisji pełni również funkcję księgowego EPPO i jest odpowiedzialny za przygotowanie rocznych sprawozdań finansowych skonsolidowanych ze sprawozdaniami finansowymi Unii;

J. mając na uwadze, że w obecnych ramach końcowe roczne sprawozdania finansowe są kontrolowane przez Trybunał Obrachunkowy, natomiast do Rady należy wydanie zalecenia, a do Parlamentu Europejskiego – decyzji o udzieleniu absolutorium dyrektorowi administracyjnemu EPPO z wykonania budżetu za dany rok budżetowy;

K. mając na uwadze, że w kontroli zarządzania zasobami EPPO i związanymi z nimi wydatkami nie można pomijać badania działań operacyjnych, w tym metod ich realizacji, ich konsekwencji i wpływu, oraz że oczekuje się uwzględniania w tej kontroli specyfiki działań prokuratorskich i dochodzeniowych przez ciągłą ocenę, czy zasoby pozostają wystarczające i czy są efektywnie wydawane, aby zapewnić sukces operacyjny;

L. mając na uwadze, że EPPO dopiero od 24 czerwca 2021 r. działa autonomicznie w zakresie wykonania budżetu, a działalność operacyjną rozpoczęła 1 czerwca 2021 r., w dniu stanowiącym również dies a quo dla pięcioletniego okresu określonego w art. 119 rozporządzenia (UE) 2017/1939, po którego upływie Komisja będzie musiała przedłożyć Parlamentowi i Radzie oraz parlamentom narodowym sprawozdanie z oceny wykonania i wpływu tego rozporządzenia oraz skuteczności i efektywności EPPO i jej metod działania, wraz ze swoimi wnioskami;

M. mając na uwadze, że zgodnie z art. 119 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939 Komisja przedkłada Parlamentowi i Radzie wnioski ustawodawcze, jeżeli uzna, że konieczne są dodatkowe lub bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia EPPO, jej funkcji lub procedury mającej zastosowanie do prowadzonych przez nią działań, w tym transgranicznych postępowań przygotowawczych;

N. mając na uwadze, że każdy wniosek dotyczący przeglądu ram regulacyjnych EPPO Komisja może przedłożyć dopiero po należytym uwzględnieniu rezolucji Parlamentu przyjętych od dnia rozpoczęcia działalności operacyjnej EPPO oraz z uwzględnieniem roli EPPO w unijnej strukturze zwalczania nadużyć finansowych, której przegląd Komisja rozpoczęła we wrześniu 2025 r. w odpowiedzi na apele Parlamentu;

1. z zadowoleniem przyjmuje pozytywną opinię Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków EPPO za rok zakończony 31 grudnia 2024 r., jak również legalności i prawidłowości dochodów i wydatków leżących u ich podstaw;

2. uznaje znaczenie EPPO w odniesieniu do ochrony interesów finansowych Unii, a w szczególności budżetu Unii; przypomina o zdecydowanym poparciu Parlamentu dla ustanowienia EPPO i wyraża uznanie dla pracy, jaką EPPO wykonuje w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i

popierania oskarżeń w związku z takimi przestępstwami, jak: nadużycia finansowe, korupcja i poważne transgraniczne oszustwa związane z VAT; nadużycia finansowe, korupcja i poważne transgraniczne oszustwa związane z VAT; ponownie podkreśla kluczową rolę EPPO w ochronie interesów finansowych Unii i podkreśla, że stanowi ona podstawę unijnych ram zwalczania nadużyć finansowych oraz szerszego systemu zarządzania opartego na uczciwości, rozliczalności, przejrzystości i należytym zarządzaniu finansowym;

3. podkreśla wyjątkową rolę EPPO jako prokuratury w odniesieniu do ścigania przestępstw w Unii i zwraca uwagę, że ze względu na swój charakter EPPO jest zobowiązana do prowadzenia postępowań przygotowawczych we wszystkich sprawach wchodzących w zakres jej kompetencji, gdy zostanie o nich powiadomiona; przypomina, że zgodnie ze sprawozdaniem rocznym EPPO do końca 2024 r. EPPO rozpatrzyła 6547 zgłoszeń przestępstw (o 56 % więcej niż w 2023 r.) i 2666 toczących się postępowań przygotowawczych (o około 38 % więcej niż w 2023 r.), w których szkody oszacowano na 24,8 mld EUR (19,27 mld EUR w 2023 r. i 14,1 mld EUR w 2022 r.), oraz że sędziowie wydali nakazy zabezpieczenia o wartości 2,42 mld EUR (w porównaniu z 1,5 mld EUR w 2023 r.); podkreśla, że stale rosnące liczby potwierdzają, iż zasoby powinny być dostosowane do potrzeb operacyjnych w celu wzmocnienia niezależności EPPO; wzywa Komisję do szybkiego przydzielenia niezbędnych zasobów, aby umożliwić EPPO wykonywanie jej obowiązków oraz zapewnić postępy i terminowe zakończenie dochodzeń, w tym dochodzenia w sprawie zakupu szczepionki przeciwko COVID-19 w Unii, które rozpoczęło się w 2022 r. i jest nadal prowadzone zgodnie z zasadami poufności bez publicznego ujawniania szczegółowych informacji w celu ochrony integralności postępowania; przypomina, że przejrzystość musi być zrównoważona domniemaniem niewinności i poszanowaniem toczących się postępowań sądowych; zachęca EPPO do utrzymania jasnej komunikacji publicznej tam, gdzie jest to prawnie dopuszczalne; podkreśla, że zasoby ludzkie i finansowe przydzielone EPPO na sprawy o wysokim stopniu złożoności i dużym wpływie na budżet i reputację muszą zapewniać staranny przebieg dochodzenia oraz odpowiedzialne informowanie o ich statusie i wnioskach, przy pełnym poszanowaniu ograniczeń prawnych;

Zarządzanie budżetem i finansami

4. zauważa, że całkowity ostateczny budżet przydzielony EPPO na 2024 r. wyniósł 76 382 368 EUR, co stanowi znaczny wzrost w stosunku do kwoty 65,9 mln EUR przydzielonej w 2023 r. i 51,2 mln EUR przydzielonej w 2022 r.;

5. zwraca uwagę, że początkowy budżet na 2024 r. (wynoszący 71 888 321 EUR) zatwierdzony przez władzę budżetową Unii był o 24 % niższy niż ten, o który wnioskowała EPPO w swoim preliminarzu

dochodów i wydatków na 2024 r., mimo że był wyższy o 9 % w porównaniu z poprzednim rokiem; zauważa, że w 2024 r. przyjęto dwa budżety korygujące i że na wniosek EPPO z lutego 2024 r. budżet zwiększono w czerwcu 2024 r. o 3 600 000 EUR, która to kwota przeznaczona była na zasoby finansowe i ludzkie mające pokryć zwiększone koszty związane z udziałem Polski i Szwecji w EPPO; podkreśla fakt, że wzrost ten służył pokryciu wynagrodzeń dodatkowych EDP, którzy mieli zostać powołani w Polsce i Szwecji, oraz pracowników, którzy mieli zostać zatrudnieni, a także powiązanych wydatków operacyjnych, ale część tych dodatkowych środków przeznaczono na personel biura centralnego na potrzeby przygotowania się do realizacji projektu dotyczącego osiągnięcia autonomii informatycznej, który związany był z zaprzestaniem świadczenia przez Komisję usług w obszarze IT; zauważa, że w drugim budżecie korygującym w listopadzie 2024 r. zwiększono środki o 894 047 EUR na wniosek władzy budżetowej Unii, aby uwzględnić wysoki wskaźnik indeksacji wynagrodzeń w 2024 r.; odnotowuje również, że ponieważ EPPO przydzieliła już część swojego pierwszego budżetu korygującego, aby uwzględnić wyższą niż oczekiwano indeksację wynagrodzeń, drugą pulę dodatkowych środków przesunięto na wydatki związane z bezpieczeństwem; uważa, że to powtarzające się poleganie na budżetach korygujących uwypukla potrzebę bardziej realistycznego podejścia polegającego na budżetowaniu ex ante oraz wcześniejszego i bardziej ustrukturyzowanego zaangażowania we współpracę z EPPO podczas rocznej procedury budżetowej;

6. zauważa, że w 2024 r. przyjęto trzy przesunięcia budżetowe zgodnie z art. 26 regulaminu finansowego EPPO, który zezwala Europejskiemu Prokuratorowi Generalnemu, na wniosek dyrektora administracyjnego, na przesunięcie środków między tytułami do maksymalnej wysokości 10 % środków na dany rok budżetowy oraz między rozdziałami lub w obrębie poszczególnych rozdziałów bez ograniczeń; zauważa, że łączna wartość netto tych przesunięć wyniosła 3,2 mln EUR w porównaniu z 1,2 mln EUR w 2023 r. oraz że takie przesunięcia były potrzebne w związku z rozwojem programu autonomii informatycznej, żądanym uregulowaniem usług ochrony bezpośredniej na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie usług zawartej z Dyrekcją Generalną ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa Komisji oraz zmianami w aktualizacji wynagrodzeń, aby uwzględnić wyższą niż przewidywano indeksację wynagrodzeń, która osiągnęła 7,2 % w porównaniu z pierwotnym założeniem budżetowym na poziomie 3,4 %;

7. przyznaje, że oszacowanie wszelkich potrzeb budżetowych związanych z działalnością EPPO pozostaje bardzo trudne ze względu na specyfikę działalności EPPO, związaną z nieprzewidywalnym poziomem wykrywalności nadużyć finansowych i dużą różnorodnością prowadzonych spraw; ma świadomość, że EPPO nie ma swobody decyzyjnej w odniesieniu do wnoszenia i popierania

oskarżeń i nie ma wpływu na zasoby i ograniczenia proceduralne systemów krajowych, od których zależą jej czynności w ramach postępowań przygotowawczych; zauważa, że brak stałej korelacji między liczbą postępowań przygotowawczych a ich kosztami również utrudnia prognozowanie wydatków, ale przypomina, że zasoby Unii, które mają być chronione, rosną, a złożoność ram regulacyjnych regulujących ich wykorzystanie utrudnia postępowania przygotowawcze – nie tylko z uwagi na Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) oraz jego bezprecedensowy tryb wdrażania, lecz także ze względu na dużą ilość wydatków; uważa, że kontekst ten wskazuje na potrzebę przydzielenia dodatkowych środków na finansowanie działalności EPPO, i ponownie podkreśla, że należy zapewniać EPPO wystarczające zasoby, aby mogła odpowiednio wypełniać swój mandat; uważa, że taka nieprzewidywalność mogłaby uzasadniać ustanowienie specjalnego budżetowego mechanizmu awaryjnego bez uszczerbku dla potrzeby realistycznego budżetu ex ante odzwierciedlającego tendencje obciążenia pracą, aby umożliwić EPPO skuteczne reagowanie na nagły wzrost obciążenia pracą;

8. rozumie, że rok 2024 był trudnym rokiem dla EPPO, która musiała sobie poradzić sobie ze wzrostem obciążenia pracą w 22 uczestniczących państwach członkowskich oraz z przystąpieniem Polski i Szwecji, a jednocześnie uzyskać autonomię informatyczną od Komisji; zauważa, że w 2024 r. EPPO wystąpiło z wnioskiem o 45 stanowisk na potrzeby autonomii informatycznej w planie zatrudnienia, a później o 37 stanowisk w budżecie korygującym, ale oba wnioski zostały odrzucone; zauważa, że w szczególności brak dodatkowych zasobów przeznaczonych na osiągnięcie autonomii informatycznej spowodował konieczność przekierowania do sektora IT pracowników, którzy początkowo mieli wspierać operacje, i korzystania z usług wykonawców pracujących na miejscu; uważa, że nadal zasadnicze znaczenie ma przyznawanie finansowania, aby zapewnić EPPO pełną autonomię informatyczną i solidne ramy cyberbezpieczeństwa, aby zapobiec zakłóceniom operacyjnym; podkreśla, że ciągłe poleganie na wykonawcach zewnętrznych i przekierowywanie personelu operacyjnego do zadań informatycznych, wynikające z braku stanowisk w ujętych planie zatrudnienia na potrzeby autonomii informatycznej, grozi osłabieniem zdolności dochodzeniowych EPPO i długoterminowej odporności instytucjonalnej; wzywa władzę budżetową do zapewnienia specjalnego, zrównoważonego personelu na potrzeby autonomii cyfrowej EPPO w celu ochrony skuteczności postępowań przygotowawczych i cyberbezpieczeństwa;

9. zwraca uwagę, że wskaźnik wykonania budżetu za rok budżetowy 2024 wyniósł 98,5 %, co jest wartością wyższą od oczekiwanego wskaźnika wykonania na poziomie 95 % i zbliżoną do poprzednich lat (99,6 % w 2023 r. i 98,1 % w 2022 r.); docenia fakt, że już drugi rok z rzędu EPPO nie zwróciła żadnych środków władzy budżetowej Unii,

co świadczy o solidnej zdolności do absorpcji przyznanego budżetu; zwraca uwagę, że w 2024 r. ogólny wskaźnik wykonania w odniesieniu do płatności osiągnął 86,4 % ostatecznego budżetu EPPO, a średni czas płatności wyniósł 16,7 dnia dzięki zwiększonemu wykorzystaniu e-fakturowania, co stanowi poprawę w porównaniu z poprzednimi latami (w 2023 r. wskaźnik wykonania wyniósł 85,3 %, a średni czas płatności – 17 dni, natomiast w 2022 r. wskaźnik wykonania wyniósł 76,6 %, a średni czas płatności – 23,8 dnia); zauważa, że odsetek opóźnionych płatności utrzymywał się na stałym poziomie i był bardzo niski (0,85 % całkowitej liczby płatności w 2024 r. w porównaniu z 0,86 % w 2023 r., lub 1,09 % całkowitej kwoty płatności w 2024 r. w porównaniu z 1,08 % w 2023 r.);

10. zauważa, że podobnie jak w poprzednich latach i zgodnie ze strategią priorytetowego traktowania wydatków operacyjnych związanych z postępowaniami przygotowawczymi, wnoszeniem i popieraniem oskarżeń oraz środkami bezpieczeństwa, w 2024 r. EPPO przeznaczyła 44,6 % swojego budżetu na działania operacyjne (w porównaniu z 43 % w 2023 r. i 41 % w 2022 r.), przy czym głównymi czynnikami kosztotwórczymi były wynagrodzenia EDP, a następnie działania operacyjne w zakresie ICT (19 %), takie jak utrzymanie i rozwój systemu zarządzania sprawami EPPO (CMS) oraz usługi językowe (10 %); zauważa, że budżet EPPO pochłonęły głównie wydatki związane z pracownikami zatrudnionymi na czas określony (33,6 %, 25 671 160 EUR, w porównaniu z 32,2 % w 2023 r.) i wynagrodzeniami EDP (23,9 %, 18 252 391 EUR, w porównaniu z 22,1 % w 2023 r.), a następnie koszty usług językowych (4,6 %, 3 491 000 EUR, w porównaniu z 6,2 % w 2023 r.) oraz koszty operacyjnego sprzętu i oprogramowania ICT (4,5 %, 3 426 711 EUR, w porównaniu z 5,5 % w 2023 r.);

11. zauważa, że w 2024 r. ogłoszono udział Polski i Szwecji oraz że miało to jedynie marginalny wpływ na budżet na 2024 r. ze względu na stopniowe przyjmowanie dwóch prokuratorów europejskich oraz pewnej liczby EDP; zauważa, że w związku ze zwiększeniem środków w 2024 r. zatwierdzonym przez władzę budżetową Unii przyznano dodatkowe 20 stanowisk w biurze centralnym i dodatkowych EDP w oczekiwaniu na udział Polski i Szwecji w EPPO;

12. zauważa, że koszty operacyjne podróży służbowych nieznacznie wzrosły w 2024 r. do 1 292 000 EUR (w porównaniu z 1 175 000 EUR w 2023 r. i 980 000 EUR w 2022 r.) i pochłonęły około 3,7 % ogólnych środków operacyjnych (34,1 mln EUR), ale ogólnie odpowiadały rosnącej intensywności postępowań przygotowawczych i były stabilne pod względem wartości; rozumie, że nastąpił spadek ogólnych wydatków na podróże służbowe, że EPPO propaguje korzystanie z wideokonferencji jako opłacalnej i bezpiecznej alternatywy dla podróży służbowych pracowników oraz że udział w posiedzeniach zdalnych jest standardową praktyką w zakresie wewnętrznej koordynacji i wymiany informacji z organami państw

członkowskich i partnerami unijnymi, ale podróże służbowe pozostają konieczne w kontekście operacyjnym i sądowym, w celu zapewnienia spójnego podejścia w całej EPPO w zakresie szkoleń lub podnoszenia świadomości zainteresowanych stron;

13. przypomina, że zgodnie z art. 107 rozporządzenia (UE) 2017/1939 usługi tłumaczenia pisemnego niezbędne do administracyjnego funkcjonowania EPPO na szczeblu centralnym świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej, ale że ze względu na pilny charakter sprawy i cel postępowania przygotowawczego EDP mogą podjąć decyzję o trybie tłumaczenia pisemnego zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym; zauważa, że w 2024 r. koszty usług tłumaczenia pisemnego i ustnego spadły do 3 491 000 EUR, co stanowi 10 % środków operacyjnych (w porównaniu z 4 086 500 EUR w 2023 r., co stanowi 14 %); zauważa, że 88,8 % dokumentów w systemie zarządzania sprawami zostało przetłumaczonych maszynowo (8,8 % powyżej wskaźnika efektywności), i docenia wysiłki EPPO na rzecz poprawy efektywności kosztowej jej usług tłumaczenia;

14. zauważa, że w 2024 r. EPPO opublikowało 15 zaproszeń do składania ofert i udzieliło dziewięciu zamówień (cztery postępowania anulowano), przy czym w dwóch postępowaniach zastosowano procedurę otwartą, a w 12 – procedurę negocjacyjną; odnotowuje intensywne wykorzystanie umów ramowych EPPO, w wyniku czego w 2024 r. EPPO podpisała 288 konkretnych zamówień na podstawie istniejących umów ramowych (w porównaniu z 234 w 2023 r.) na łączną kwotę ponad 13 mln EUR (w porównaniu z 11 mln EUR w 2023 r.), przy czym żadnego zamówienia nie udzielono w drodze procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu; zauważa, że w 2024 r. około 65 % zamówień udzielonych bezpośrednio przez EPPO trafiło do MŚP, z których wszystkie z wyjątkiem trzech pochodziły z tego samego państwa członkowskiego; rozumie, że EPPO rozwinęła własną zdolność zakupową, zarządzała własnymi konkretnymi zamówieniami w ramach realizacji istniejących umów ramowych i równolegle nadal wykorzystywała umowy o gwarantowanym poziomie usług z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz zawierała umowy międzyinstytucjonalne z różnymi podmiotami rynkowymi; docenia fakt, że w 2024 r. wszystkie postępowania o udzielenie zamówienia i działania EPPO związane z zarządzaniem umowami przeprowadzono z wykorzystaniem cyfrowych narzędzi informatycznych, co jest zgodne z celem dotyczącym wskaźnika efektywności; przypomina, że stosowanie międzyinstytucjonalnych umów ramowych pozwala zmaksymalizować korzyści skali, zapewniając z jednej strony należyte zarządzanie finansami, a z drugiej strony kompensując brak dostępnych zasobów ludzkich;

15. docenia pozytywną tendencję w zakresie środków przeniesionych z poprzedniego roku budżetowego (2023), które wyniosły 9 392

990 EUR, tj. 14,2 % (w porównaniu z 10 969 680 EUR, tj. 24,4 % w 2022 r.), z czego wykorzystano 96,9 % (w porównaniu z 84,8 % w 2023 r. i 90,8 % w 2022 r.), a jedynie 3,1 % anulowano (w porównaniu z 15,2 % w 2023 r. i 9,2 % w 2022 r.); zauważa, że przeniesione środki na płatności z 2024 r. na 2025 r. wyniosły 9 200 802 EUR, co jest kwotą stosunkowo stabilną w porównaniu z wyżej wspomnianą kwotą przeniesioną z 2023 r. na 2024 r.; odnotowuje, że przeniesienia wynikały głównie z zobowiązań zaciągniętych pod koniec roku na operacyjne inwestycje cyfrowe oraz z kwot pozostających do spłaty z tytułu umów z usługodawcami zewnętrznymi;

16. powtarza, że ocena skutków finansowych regulacji z 2017 r. nie jest już adekwatna do potrzeb; podkreśla, że obecna ocena skutków finansowych regulacji uniemożliwia EPPO przeprowadzenie śródokresowego przeglądu budżetu, przez co jest ona zmuszona do czekania do samego końca procesu przyjmowania budżetu, by mieć jasność co do poziomu zasobów, które może wdrożyć w kolejnym roku; podkreśla, że ogranicza to zdolność EPPO do planowania działań przygotowawczych do wykonania budżetu, a w szczególności wpływa na wczesne rozpoczęcie rekrutacji, co opóźnia między innymi postępy w osiąganiu pełnego obsadzenia stanowisk oraz osłabia ogólną zdolność absorpcyjną EPPO i faktycznie uniemożliwia opracowanie kompleksowej strategii kadrowej, która nie jest wynikiem corocznych negocjacji budżetowych; zwraca uwagę, że osiągnięcie maksymalnej elastyczności w rozwoju innowacyjnego modelu organizacji, jakim jest EPPO, ma kluczowe znaczenie; uważa, że przegląd oceny skutków finansowych regulacji należy przeprowadzić niezależnie od zmiany mandatu EPPO, najpóźniej w ramach przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939, w odniesieniu do którego Komisja rozpoczęła ocenę;

17. docenia ciągłe wzmacnianie zdolności administracyjnych EPPO, stopniowo eliminujące początkowe słabości wynikające z podejścia EPPO polegającego na ograniczeniu wydatków nieoperacyjnych do usług wsparcia na poziomie podstawowym; utrzymuje, że oczekuje się, iż zasoby budżetowe i ludzkie przydzielone EPPO będą wystarczające, aby umożliwić jej skuteczne i udane wykonywanie mandatu oraz normalne prowadzenie powiązanych procedur administracyjnych; przypomina, że dodatkowe finansowanie i wzmocnienie personelu EPPO ma kluczowe znaczenie, aby umożliwić EPPO skuteczne zwalczanie przestępstw związanych z VAT, ochronę interesów finansowych Unii i stanie na straży praworządności, które są jednym z głównych priorytetów Unii; ponawia swój apel do Komisji, aby w ścisłej współpracy z EPPO dokonała przeglądu jej ram budżetowych, tak aby znaleźć odpowiednie sposoby wsparcia jej pracy; przypomina, że w liście w sprawie poprawek nr 1/2022 Komisja zobowiązała się do przedstawienia Parlamentowi oceny sytuacji kadrowej do końca 2023 r. oraz że zostało to podkreślone w ust. 5 rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2024 r.

w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu budżetu korygującego nr 3 do budżetu ogólnego na 2024 r. – Zwiększenie środków na Prokuraturę Europejską w związku z przystąpieniem Polski i przewidywanym uczestnictwem Szwecji; wyraża ubolewanie, że Komisja nie przedstawiła takiej oceny, nie konsultowała się ani nie komunikowała się z EPPO w odniesieniu do oceny sytuacji kadrowej, a mimo tego nie poparła wniosków EPPO i nie zaangażowała się w dialog w celu zaktualizowanej oceny rzeczywistych potrzeb; wzywa Komisję, aby przeznaczyła na EPPO dodatkowe zasoby ze względu na rosnącą liczbą złożonych spraw, i podkreśla, że środki te nie powinny zależeć od przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939 i mandatu EPPO, lecz od nacisku położonego na walkę z przestępczością zorganizowaną i ochronę interesów finansowych UE w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF);

18. przypomina, że zasoby budżetowe i ludzkie przydzielone EPPO pozostają strukturalnie niewystarczające ze względu na jej szybko rosnące obciążenie pracą, w szczególności w odniesieniu do spraw związanych z RRF i oszustw transgranicznych związanych z VAT, co szkodzi rynkowi wewnętrznemu i uczciwej konkurencji; wzywa Komisję do podjęcia dialogu z EPPO w celu przedstawienia oceny sytuacji kadrowej zapowiedzianej w liście w sprawie poprawek nr 1/2022 na temat potrzeb w zakresie zasobów dostosowanych do wymogów operacyjnych; podkreśla, że zmiana nieaktualnej oceny skutków finansowych regulacji z 2017 r. jest konieczna, aby odzwierciedlić rzeczywiste wskaźniki obciążenia pracą, i nie może być uzależniona od zmiany mandatu, biorąc pod uwagę rozszerzenie odnośnych interesów finansowych Unii; wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia zaktualizowanej oceny sytuacji kadrowej i finansowania przygotowanej w ścisłym porozumieniu z EPPO i opartej na wymiernych wskaźnikach obciążenia pracą i odnośnych sprawach; wzywa Komisję do dopilnowania, aby przyszłe wnioski budżetowe opierały się na zaktualizowanych wskaźnikach obciążenia pracą, a nie na nieaktualnych założeniach;

19. podkreśla, że sposób działania organizacji przestępczych jest w coraz większym stopniu ponadnarodowy i opiera się na powtarzającym się zaangażowaniu złożonych struktur korporacyjnych wykorzystywanych jako przykrywka i na nieprzejrzystych narzędziach prawnych stosowanych w wielu jurysdykcjach o nierównym poziomie egzekwowania prawa Unii; podkreśla fakt, że strategia przestępczości zorganizowanej ma na celu oszukańcze przekierowanie środków unijnych i ukrywanie dochodów z przestępstw w drodze operacji prania pieniędzy, które mają wpływ na legalną gospodarkę, a także stają się transgranicznymi oszustwami związanymi z VAT na dużą skalę; zwraca uwagę, że te systemy przestępcze systematycznie wykorzystują fragmentację regulacyjną i asymetrie proceduralne między państwami członkowskimi, a także ograniczenia wynikające z krajowego ukierunkowania organów ścigania i organów sądowych; podkreśla w

tym względzie wartość dodaną działań EPPO, które pozwalają wypełnić lukę pozostawioną przez nieskoordynowane inicjatywy krajowe i które stanowią najskuteczniejszy instrument zakłócania międzynarodowej działalności przestępczej i ingerowania w ochronę interesów finansowych Unii i rynku wewnętrznego; wzywa do podjęcia konkretnych środków w celu zwiększenia skuteczności operacyjnej postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO, w szczególności poprzez usunięcie przeszkód strukturalnych, które nadal utrudniają prowadzenie transgranicznych postępowań przygotowawczych; podkreśla potrzebę minimalnego poziomu harmonizacji proceduralnej między uczestniczącymi państwami członkowskimi w obszarach, które mają bezpośredni wpływ na pracę EDP, w tym dostępu do dowodów, terminów wydawania zezwoleń sądowych oraz przepisów regulujących czynności dochodzeniowe; wzywa państwa członkowskie do przyznania EPPO bezpośredniego i bezpiecznego dostępu do kluczowych krajowych baz danych, takich jak systemy celne, rejestry podatkowe i rejestry beneficjentów rzeczywistych, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej zgodności z wymogiem ochrony danych;

20. odnotowuje wnioski i zalecenia sformułowane przez Trybunał w przeglądzie 02/2025 pt. „Ukierunkowanie na wyniki, rozliczalność i przejrzystość – z niedociągnięć RRF warto wyciągnąć wnioski na przyszłość”[3]; apeluje o specjalne zwiększenie finansowania w ramach następnych WRF, aby zapewnić EPPO możliwość dalszego realizowania swoich celów i zobowiązań w obliczu zwiększonej złożoności instrumentów finansowych, co może narazić fundusze unijne na większe ryzyko nadużyć finansowych i niewłaściwego zarządzania finansowaniem;

21. zauważa, że w 2024 r. koszty związane z przepisami art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939 (pokrywane przez EPPO szczególnie wysokie koszty czynności prowadzonych przez organy krajowe) pozostały marginalne (0,1 % budżetu operacyjnego w porównaniu z 0,4 % w 2023 r.); rozumie, że w 2023 r. podpisano pierwszą umowę w sprawie finansowania w ramach projektu pilotażowego dotyczącego zwrotu kosztów, o który wnioskuje się na podstawie art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939, aby pokrywać koszty czynności prowadzonych na szczeblu krajowym w imieniu EPPO, oraz że Trybunał skontrolował tę pozycję w 2023 r. i uznał ją za legalną i prawidłową; uważa, że przepis ten daje EPPO możliwość skutecznej interwencji w ponadnarodowych scenariuszach postępowania przygotowawczego, w których państwo członkowskie może wahać się przed wykorzystaniem swoich zasobów, biorąc pod uwagę niezrównoważony rezultat analizy kosztów i korzyści; wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób korzystanie z tej możliwości przez państwa członkowskie i EPPO mogłoby stać się bardziej skuteczne

---

3 https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/RV-2025-02/RV-2025-02_PL.pdf

pod względem strategicznym oraz zapewnienia EPPO niezbędnych środków do tego celu;

Zarządzanie wewnętrzne i kontrola wewnętrzna – wyniki

22. ma świadomość, że kolegium jest odpowiedzialne za ogólny nadzór nad działalnością EPPO i za podejmowanie decyzji w kwestiach strategicznych oraz że w 2024 r. zebrało się 20 razy i przyjęło 70 decyzji; uważa, że decyzje kolegium zapewniają spójność, efektywność i konsekwencję polityki EPPO w zakresie wnoszenia i popierania oskarżeń we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje decyzje kolegium przyjęte w 2024 r. w sprawie ustaleń roboczych ustanawiających metody współpracy z Parlamentem, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz zmienione załączniki do umowy z Komisją; odnotowuje, że kolegium zmieniło również przepisy dotyczące innych pracowników oddanych do dyspozycji EPPO, ale niezatrudnionych przez nią (krajowi asystenci delegowanych prokuratorów europejskich (NEDPA)), oraz ustanowiło dodatek mieszkaniowy dla niektórych kategorii pracowników zamieszkałych w Luksemburgu; zauważa, że jako organ powołujący kolegium powołało delegowanych prokuratorów europejskich w Austrii, Belgii, Bułgarii, Francji, Grecji, Niderlandach, Niemczech, Polsce i Szwecji, Włoszech, wybrało członków komisji etyki i członków komisji dyscyplinarnej dla delegowanych prokuratorów europejskich, a także tymczasowego dyrektora administracyjnego; odnotowuje decyzje kolegium w 2024 r. w kwestiach związanych z budżetem, takie jak przyjęcie jednolitego dokumentu programowego EPPO na lata 2024–2026, końcowego sprawozdania finansowego za rok budżetowy 2023, skonsolidowanego rocznego sprawozdania z działalności EPPO za 2023 r., jednolitego dokumentu programowego na lata 2025–2027, budżetu na 2025 r. i odpowiedniej decyzji w sprawie finansowania na 2025 r. oraz zmian w budżecie i jednolitym dokumencie programowym; zauważa, że kolegium przyjęło również przepisy bezpieczeństwa mające zastosowanie do cyfrowych systemów łączności i informacji EPPO oraz strategię bezpieczeństwa na lata 2024–2028;

23. zauważa, że w 2024 r. stałe izby odbyły 491 posiedzeń w celu monitorowania postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EDP (przydzielanych losowo natychmiast po rejestracji) i wnoszonych i popieranych przez nich oskarżeń oraz kierowania tymi postępowaniami i oskarżeniami, a także w celu zapewnienia koordynacji postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawach transgranicznych, jak również spójności, efektywności i konsekwencji polityki EPPO w zakresie wnoszenia i popierania oskarżeń we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich w drodze wdrażania decyzji przyjętych przez kolegium;

24. uważa, że – ogólnie – obowiązujące systemy kontroli wewnętrznej są skuteczne; zauważa, że ustanowiono kluczowe wskaźniki efektywności w celu monitorowania co kwartał realizacji rocznych i wieloletnich programów prac; zauważa, że przeprowadzona w 2024 r. ocena ram kontroli wewnętrznej (ICF) potwierdziła wymierne postępy we wdrażaniu kontroli wewnętrznych oraz że ocenę ryzyka na 2025 r. przeprowadzono w ramach specjalnych warsztatów na szczeblu operacyjnym i administracyjnym, a następnie 26 lutego 2025 r. kolegium zatwierdziło zaktualizowaną politykę zarządzania ryzykiem;

25. utrzymuje, że Służba Audytu Wewnętrznego (IAS) Komisji i jednostka audytu wewnętrznego EPPO powinny koordynować swoje działania, aby doradzać EPPO i wspierać ją w ustanawianiu głównych podstawowych procesów i osiąganiu celów; zauważa, że w 2024 r. IAS i jednostka audytu wewnętrznego nie podjęły wspólnych inicjatyw doradczych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po mianowaniu we wrześniu 2024 r. nowego szefa jednostki audytu wewnętrznego skoncentrowano się na działaniach następczych w związku z poprzednimi zaleceniami z audytu, na opracowaniu standardowych procedur operacyjnych (SOP) jednostki audytu wewnętrznego oraz na przygotowaniu strategicznego planu audytu na lata 2025–2027 i przedłożeniu go kolegium do zatwierdzenia;

26. przypomina, że w 2023 r. IAS rozpoczął ograniczony przegląd podstawowych elementów poświadczenia wiarygodności EPPO, który zakończył się w 2024 r.; zauważa, że uwzględniono wszystkie zalecenia, co doprowadziło do dalszego udoskonalenia ram poświadczania wiarygodności i procesów zarządzania, w tym do sformalizowania procedur, poprawy dokumentacji oraz cyfryzacji procesów planowania i programowania, udoskonaleń ram kontroli wewnętrznej, a także wzmocnionego podejścia do zarządzania ryzykiem; zauważa, że od listopada 2024 r. do końca stycznia 2025 r. Służba Audytu Wewnętrznego przeprowadziła projekt doradczy dotyczący IT z uwagi na autonomię informatyczną EPPO oraz że końcowe sprawozdanie z doradztwa wydano pod koniec 2024 r.; zauważa, że w 2024 r. zalecenia z audytu zewnętrznego i wewnętrznego oraz wymogi dotyczące absolutorium były nadal regularnie monitorowane;

27. zauważa, że EPPO kontynuowała prace nad wprowadzeniem systemu monitorowania wzrostu wydajności i oszczędności kosztów, i zauważa, że w 2024 r. rozpoczęło przegląd procesów planowania strategicznego i operacyjnego oraz monitorowania (w celu zwiększenia zdolności do przyczyniania się do strategicznego ukierunkowania działań EPPO i osiągnięcia trwałego wysokiego wskaźnika wykonania lub absorpcji dostępnych zasobów) oraz wprowadziło średniookresowe planowanie strategiczne zasobów ludzkich, aby umożliwić pełniejszą realizację planu zatrudnienia i wyeliminować luki kadrowe przez zatrudnianie lub rozwój zawodowy;

zauważa, że w związku z tym EPPO rozpoczęła również prace nad bardziej szczegółowymi ramami opisu stanowisk pracy, aby dostosować personel do strategii i wspomóc utrzymanie wysokiego zaangażowania pracowników;

28. zauważa, że analiza porównawcza przeprowadzona przez jednostkę audytu wewnętrznego w odniesieniu do zasobów ludzkich EPPO polegała na mapowaniu personelu EPPO na podstawie takich samych zasad, jak w przypadku innych organizacji; zauważa, że dzięki porównaniu rozmieszczonych zasobów ludzkich EPPO z szeregiem innych podmiotów unijnych i prokuratur krajowych w odniesieniu do znormalizowanego zestawu filarów analiza ta pozwoliła zidentyfikować luki w przydziale personelu w porównaniu z innymi instytucjami Unii; rozumie, że model ten wykorzystano jako punkt odniesienia dla wniosków budżetowych EPPO, ale tylko w odniesieniu do funkcji administracyjnych i wspierających, ponieważ wyjątkowy charakter podstawowej działalności EPPO uniemożliwia wykorzystanie tego modelu jako konkretnego punktu odniesienia dla obszaru operacyjnego EPPO;

29. docenia wysiłki EPPO na rzecz poprawy środowiska kontroli wewnętrznej; zauważa, że w 2024 r. ustanowiono zestaw standardów postępowania, procesów i struktur; wzywa EPPO do jak najszybszego zajęcia się jeszcze nierozstrzygniętymi kwestiami dotyczącymi polityki w zakresie konfliktu interesów, polityki uczenia się i rozwoju, polityki mobilności wewnętrznej, polityki zarządzania podatnościami i poprawkami, planowania sukcesji i procedur wyjścia;

30. zauważa, że samoocena kontroli wewnętrznych z 2024 r. opierała się na ocenie wskaźników kontroli wewnętrznej i ocenie wdrożenia strategii EPPO w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na lata 2023–2025, na wynikach polityki zarządzania ryzykiem EPPO i kontroli ex post; docenia fakt, że jeśli chodzi o ocenę elementów kontroli wewnętrznej, spośród 71 kryteriów zgodności 55 (77 %) zostało w pełni wdrożonych, podczas gdy 15 (22 %) zostało wdrożonych częściowo i wymaga dalszego rozwoju, a tylko jednego kryterium (1 %) jeszcze nie wdrożono w znaczącym stopniu; zauważa, że spośród 11 otwartych ustaleń 10 dotyczy działań następczych w związku z poprzednimi ocenami, a jedno stanowi problem nowo zidentyfikowany w 2024 r., natomiast cztery niedociągnięcia wskazane w ocenie z 2023 r. zostały w pełni usunięte;

31. popiera stałe wysiłki EPPO na rzecz poprawy kontroli ryzyka i proaktywnego przeciwdziałania zarówno istniejącym, jak i pojawiającym się zagrożeniom; uważa, że działania kontrolne EPPO zapewniają odpowiedni poziom pewności w zakresie ograniczania ryzyka, i zauważa, że w 2024 r. urzędnik ds. kontroli wewnętrznej poprowadził serię warsztatów z odpowiednimi kierownikami w celu oceny ryzyka, w tym zagrożeń pojawiających się i związanych z

nadużyciami finansowymi, co doprowadziło do identyfikacji nowych pojawiających się zagrożeń, głównie w usługach cyfrowych, bezpieczeństwie i operacjach, które to zagrożenia odzwierciedlają zmieniający się krajobraz ryzyka;

32. zauważa, że strategia EPPO w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na lata 2023–2025, zaktualizowana w 2023 r. zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2017/1939 i przepisach finansowych EPPO, jest powiązana z planem działania, który jest częścią środowiska kontroli wewnętrznej EPPO, jest monitorowany co roku i został poddany przeglądowi w 2024 r.; zauważa, że w 2024 r. wdrażanie koncentrowało się na podnoszeniu świadomości – zorganizowano 17 sesji szkoleniowych na temat ram etycznych EPPO, strategii zwalczania nadużyć finansowych i kodeksu dobrego postępowania administracyjnego, przy czym zapewniono szeroki udział pracowników; wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia na początku 2025 r. procedury sygnalizowania nieprawidłowości; zauważa, że do czasu przyjęcia kompleksowej polityki w zakresie konfliktów interesów nadal obowiązują procedury dotyczące obowiązków i oświadczeń dla kadry kierowniczej wyższego szczebla i pracowników zaangażowanych w obieg środków finansowych, zamówienia i rekrutację; wzywa do szybkiego przyjęcia kompleksowej polityki dotyczącej konfliktów interesów w celu zapewnienia zaufania publicznego do ram uczciwości EPPO;

33. zauważa, że w odniesieniu do swoich funkcji w zakresie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń EPPO przeprojektowała istniejące procesy wewnętrzne w celu wsparcia swoich postępowań przygotowawczych, m.in. przez opracowanie narzędzi służących poprawie skuteczności przetwarzania informacji i łączności z wieloma partnerami, opracowanie specjalnego oprogramowania, poprawę jakości usług tłumaczenia pisemnego oraz zmniejszenie zapotrzebowania na tłumaczenie pisemne wykonywane przez człowieka i ograniczenie związanych z tym kosztów, zbadanie sposobów wykorzystania AI do lepszego zarządzania ogromną ilością przetwarzanych informacji, obejmujące ocenę tych sposobów z technicznego, prawnego i etycznego punktu widzenia; docenia w związku z tym wysiłki EPPO na rzecz ustanowienia kluczowych wskaźników efektywności związanych z jej szczególnym modelem działalności; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy mające na celu poprawę sprawozdawczości z wyników i podkreśla znaczenie terminowej, dokładnej i przejrzystej sprawozdawczości dla Parlamentu w celu wykazania wpływu działań EPPO na ochronę interesów finansowych Unii; utrzymuje, że wciąż istnieje potrzeba podawania kwot zajętych, skonfiskowanych i ostatecznie odzyskanych na rzecz budżetu Unii, których zabezpieczenie jest ostatecznie powodem istnienia unijnej architektury zwalczania nadużyć finansowych, obejmującej EPPO jako ważny element;

34. rozumie, że monitorowanie i działania następcze, w tym zgłaszanie wyników odzyskiwania, nie wchodzą w zakres kompetencji EPPO i wymagają zasobów i szczególnych prerogatyw; ponownie zwraca się do Komisji, by określiła w ramach przeglądu struktury zwalczania nadużyć finansowych najodpowiedniejsze funkcje w celu zapewnienia ciągłego przepływu danych i informacji umożliwiającego właściwą analizę; podkreśla, że wzmocniony system monitorowania i bardziej szczegółowe dane, określone w zależności od rodzaju uchybienia, sektora zainteresowania lub obszaru geograficznego są niezbędne do identyfikacji schematów nadużyć finansowych i zapewniłyby bardziej namacalny wpływ postępowań przygotowawczych EPPO;

35. zauważa, że EPPO przyjęła plan ciągłości działania; zachęca EPPO do przyjęcia strategii cyfrowej oraz polityki zarządzania podatnościami i poprawkami (obie są obecnie opracowywane); zauważa, że EPPO nadal czyni postępy w opracowywaniu kluczowych wskaźników efektywności, które nie zostały jeszcze ustanowione dla konkretnego obszaru, oraz w zakresie ustrukturyzowanej oceny poziomów tolerancji ryzyka;

36. podkreśla gwałtowny i stały wzrost liczby zawiadomień o popełnieniu przestępstwa przekazanych EPPO, która to liczba do 31 grudnia 2024 r. wyniosła 6 547 (o 56 % więcej niż w 2023 r., kiedy to liczba zawiadomień wyniosła 4 187), przy czym w rezultacie wszczęto 1 504 postępowania przygotowawcze (prawie o 10 % więcej niż w 2023 r., kiedy to EPPO wszczęła 1 371 postępowań przygotowawczych – o 58 % więcej w porównaniu z 2022 r.); zauważa, że wzrost ten spowodowany był głównie liczbą zawiadomień od podmiotów prywatnych (4 623, czyli o 85 % więcej niż w 2023 r. i znacznie powyżej zakresu wartości wskaźnika efektywności), a także od organów krajowych (1 760, czyli o 12 % więcej niż w 2023 r.); ubolewa, że od instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii EPPO otrzymała w 2024 r. tylko 113 zawiadomień o przestępstwie (108 w 2023 r.), z czego najwięcej (59) od OLAF-u (72 w 2023 r.); utrzymuje, że w porównaniu z tendencją wzrostową w zakresie nieprawidłowości i nadużyć finansowych poziom wykrywalności jest nadal nieoptymalny, co sugeruje, że nie osiągnięto znaczącej poprawy w zakresie wykrywania i zgłaszania;

37. podkreśla, że na dzień 31 grudnia 2024 r. EPPO prowadziła 2 666 postępowań przygotowawczych (ok. 38 % więcej niż w 2023 r., kiedy to było ich 1 927), a odsetek spraw transgranicznych dotyczących kilku państw utrzymywał się na stałym poziomie (29 % w 2024 r. i 28 % w 2023 r.);

38. podkreśla wzrost szacowanych szkód, które według EPPO na koniec 2024 r. wynoszą 24,8 mld EUR (19,27 mld EUR w 2023 r. w porównaniu z 14,1 mld EUR w 2022 r. i 5,4 mld EUR w 2021 r.), z czego 53 % ma dotyczyć oszustw związanych z VAT (13,15 mld EUR);

39. podkreśla rosnący poziom skuteczności EPPO, potwierdzony rosnącą liczbą aktów oskarżenia (205 w 2024 r. w porównaniu ze 139 w 2023 r., 87 w 2022 r. i 5 w 2021 r.) oraz uzyskanych nakazów zabezpieczenia (w 2024 r. na kwotę 2,42 mld EUR w porównaniu z 1,5 mld EUR w 2023 r., 359,1 mln EUR w 2022 r. i 147 mln EUR w 2021 r.); ubolewa, że brak jasnych i możliwych do wyegzekwowania ram monitorowania i zgłaszania skonfiskowanych i odzyskanych kwot nadal uniemożliwia pełną ocenę wpływu postępowań przygotowawczych EPPO na budżet; ponawia apel o rozwiązania ustawodawcze i budżetowe w celu zapewnienia, aby kwoty odzyskane w następstwie postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO były skutecznie śledzone, zgłaszane i zwracane do budżetu Unii; zauważa, że w 2024 r. 102 sprawy karne zakończyły się wyrokiem skazującym (48 spraw w 2023 r. w porównaniu z 20 sprawami w 2022 r.); ubolewa, że brak jasnych ram regulacyjnych uniemożliwił EPPO dostarczenie zaktualizowanych i wiarygodnych danych dotyczących konfiskaty za rok 2024 (przypomina, że w 2023 r. skonfiskowano 60 mln EUR w porównaniu z 2 mln EUR w 2022 r.);

40. wyraża zaniepokojenie liczbą postępowań przygotowawczych wszczętych w związku z wdrażaniem RRF; podkreśla, że do końca 2024 r. EPPO prowadziła 311 aktywnych spraw związanych z NextGenerationEU, z czego 307 wynikało z RRF (233 na koniec 2023 r.), co odpowiada około 17 % wszystkich toczących się postępowań przygotowawczych w sprawach nadużyć finansowych związanych z wydatkami oraz szacowanej szkodzie dla interesów finansowych Unii w wysokości 2,8 mld EUR (co odpowiada 30 % całkowitej szacowanej szkody wskutek nadużyć finansowych związanych z wydatkami w porównaniu z 25 % w 2023 r.); zauważa, że postępowania przygotowawcze prowadzone przez EPPO w sprawie nadużyć mających wpływ na RRF ujawniają znaczne rozbieżności między państwami członkowskimi, co odzwierciedla różnice w przyznawaniu środków i zdolnościach wykrywania przestępstw oraz zróżnicowany charakter popełnianych nadużyć finansowych; jest zaniepokojony, że państwa członkowskie nie mają obowiązku zgłaszania Komisji spraw dotyczących RRF za pośrednictwem systemu zarządzania nieprawidłowościami, co uniemożliwia ustrukturyzowane monitorowanie i analizę ryzyka spraw związanych z RRF; podkreśla znaczenie współpracy między organami krajowymi, EPPO i Komisją w celu poprawy ustrukturyzowanej sprawozdawczości; jest zaniepokojony, że liczba spraw zgłoszonych przez instytucje Unii, w tym Komisję, nie stanowi nawet 3 %, co budzi dalsze obawy co do zdolności Komisji do sprawowania nadzoru nad RRF; wzywa Komisję, aby pilnie wyeliminowała te niedociągnięcia oraz – we współpracy z EPPO – poprawiła interoperacyjność systemów sprawozdawczości i wyjaśniła role w celu zapewnienia solidnego monitorowania nieprawidłowości związanych z RRF;

41. przypomina, że obciążenie pracą w EPPO, początkowo niedoszacowane, znacznie wzrosło i przewiduje się, że będzie coraz większe, w szczególności ze względu na sprawy związane z RRF; rozumie, że EPPO informuje państwa członkowskie, Komisję i Grupę Zadaniową ds. Odbudowy i Zwiększania Odporności o schematach przestępczych wykrytych w jej postępowaniach przygotowawczych, co ma usprawnić zapobieganie nadużyciom finansowym i ich wykrywanie oraz ograniczyć ryzyko ich wystąpienia; zauważa, że chociaż sprawy będące przedmiotem postępowań przygotowawczych dotyczą różnych sektorów i inicjatyw związanych z RRF, we wszystkich przypadkach, w których nadużycia finansowe mają charakter zorganizowany, dużą skalę i zapewniają wysokie nielegalne zyski, występuje wspólna cecha w postaci udziału przestępczości zorganizowanej;

42. zauważa, że ok. 6 % przestępstw, w sprawie których EPPO prowadziła postępowania przygotowawcze do końca 2024 r., dotyczyło udziału w organizacji przestępczej, która koncentrowała działalność przestępczą na popełnianiu przestępstw przewidzianych w dyrektywie (UE) 2017/1371 (przestępstwa związane z PIF); powtarza, że tylko wzmocniona współpraca między elementami struktury zwalczania nadużyć finansowych może skutecznie przeciwdziałać takim nadużyciom oraz zagwarantować osiągnięcie celów RRF i ogólnie polityki Unii; uważa, że tylko wspólne skoordynowane stosowanie środków sądowych i administracyjnych może chronić interesy finansowe Unii, i ponownie wzywa Komisję, aby zapewniła odpowiednie wsparcie EPPO w zakresie tego, jak ułatwiać przyjmowanie środków zaradczych w następstwie niezależnych postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń przez EPPO w związku z przestępstwami mającymi wpływ na RRF; wzywa do wzmocnienia ram koordynacji obejmujących EPPO, Komisję i państwa członkowskie, mających na celu wzmocnienie postępowań przygotowawczych w sprawie nadużyć finansowych i zapobiegania im w ramach RRF, zapewnienie systematycznych działań następczych w związku z postępowaniami przygotowawczymi prowadzonymi EPPO oraz poprawę wymiany istotnych informacji; wzywa Komisję, aby informowała władzę budżetową Unii o wynikach jej działań;

Zasoby ludzkie, dobrostan pracowników i równość

43. zauważa, że w 2024 r. utrzymywała się tendencja wzrostowa pod względem liczby pracowników, która na koniec 2024 r. wyniosła łącznie 258 (z 58 w 2020 r. do 122 w 2021 r., 217 w 2022 r. i 238 do końca 2023 r.), przy czym wzrost ten był nieco wyższy niż 9,5 %; z uznaniem odnotowuje wysoki wskaźnik obsadzenia stanowisk, wynoszący około 96 % (na koniec 2023 r. wynosił ok. 93 %) we wszystkich kategoriach z wyjątkiem oddelegowanych ekspertów krajowych, w której wynosi on 83 %; zauważa, że w 2024 r. liczba usługodawców zewnętrznych (32) i pracujących na miejscu (10)

pozostała prawie niezmieniona (w porównaniu z odpowiednio 34 i 9 w 2023 r.);

44. docenia, że w 2024 r. poprawiły się zdolności administracyjne EPPO w obszarze rekrutacji oraz że nadzorowano 50 procedur naboru (w 2023 r. przeprowadzono 24 procedury naboru), a także przyjęto 47 nowych pracowników (w porównaniu z 45 w 2023 r.), 6 oddelegowanych ekspertów krajowych i 6 stażystów; dostrzega trudne warunki rekrutacji w Luksemburgu, związane z wysokimi kosztami utrzymania, w szczególności w przypadku zatrudniania osób do niższych grup zaszeregowania, w odniesieniu do których EPPO podkreśla niewielką liczbę zgłoszeń, wysoki wskaźnik odrzucania ofert przedłożonych wybranym kandydatom oraz chronicznie bardzo ograniczoną pulę talentów z niewielką ofertą specjalistycznych umiejętności; podkreśla, że bardziej ograniczone możliwości telepracy – w porównaniu z oferowanymi przez innych pracodawców – również mogą zmniejszać atrakcyjność stanowisk; ponownie wzywa EPPO i Komisję do określenia dalszych środków, które mogłyby zwiększyć atrakcyjność EPPO dla wysoko wykwalifikowanych specjalistów posiadających doświadczenie międzynarodowe;

45. ma świadomość, że EPPO wystąpiła z wnioskiem o 419 stanowisk w planie zatrudnienia do końca 2024 r., natomiast przyznano jej 289 stanowisk; podkreśla, że w 2025 r. EPPO wnioskowała o 513 stanowisk i ponownie otrzymała jedynie 307 stanowisk, co zwiększa lukę między zasobami potrzebnymi a zasobami przydzielonymi; zgadza się z EPPO, że bez wnioskowanego zwiększenia liczby pracowników jej zdolność do skutecznego wypełniania jej mandatu, zgodnie z oczekiwaniami obywateli Unii, jest znacznie ograniczona, zaległości w rozpatrywaniu spraw będą nadal rosły, wymierzanie sprawiedliwości w sprawach dotyczących nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii będzie opóźnione, a walka ze zorganizowanymi grupami przestępczymi, kradnącymi środki publiczne i szkodzącymi gospodarkom europejskim, będzie znacznie mniej skuteczna; odnotowuje uwagi EPPO dotyczące rosnącej tendencji do akumulacji kredytu czasowego przez pracowników w wyniku ograniczonych zasobów i zwiększonego indywidualnego obciążenia pracą, co może prowadzić do indywidualnych zagrożeń dla odporności, a także potencjalnej zwiększonej rotacji; podkreśla w związku z tym, że EPPO musi dysponować odpowiednimi zasobami kadrowymi i budżetowymi zgodnie z powierzonymi jej zadaniami;

46. docenia fakt, że przydział pracowników w całym EPPO jest ukierunkowany na maksymalizację wyników, i zauważa, że na koniec 2024 r. z 412 stanowisk 319 było przeznaczonych na działania operacyjne, co stanowi ponad 77 % (w porównaniu z 80 % w 2023 r.), natomiast 18 % przeznaczono na zadania administracyjne (w porównaniu z 14 % w 2023 r.), zgodnie z podejściem EPPO polegającym na priorytetowym traktowaniu działań operacyjnych;

zauważa jednak, że wzrósł odsetek pracowników przydzielonych do zadań administracyjnych i pomocniczych; rozumie, że jest to w głównej mierze konsekwencja niedawnych zmian w polityce Komisji, takich jak zaprzestanie świadczenia usług informatycznych, co zmusiło EPPO do przeniesienia najważniejszych zadań na własnych pracowników, którzy w związku z tym zostali przydzieleni do stanowisk innych niż operacyjne;

47. utrzymuje, że perspektywy obciążenia pracą EPPO będą wymagały dodatkowych zasobów; zwraca uwagę, że stale rosnąca liczba spraw związanych z RRF i oszustw związanych z VAT oraz złożoność postępowań przygotowawczych dotyczących transgranicznej przestępczości zorganizowanej spowodują większe obciążenie pracą również funkcji administracyjnych i funkcji centralnego wsparcia, które są nierozerwalnie związane z operacjami EPPO; jest zaniepokojony ryzykiem niedoszacowania potrzeb EPPO i przeszacowania jej zdolności do skutecznego reagowania na rosnące zapotrzebowanie;

48. zauważa, że do grudnia 2024 r. odsetek pracowników odchodzących z EPPO (od początku roku) wyniósł 2,8 %, co oznacza ograniczoną rotację 6 pracowników w 2024 r. (w porównaniu z 11 w 2023 r., tj. 4,62 %), związaną głównie z decyzją zainteresowanych pracowników o przeniesieniu się do innych podmiotów unijnych, lokalnie lub za granicą, oferujących lepsze warunki zatrudnienia; zauważa, że poświęcenie odpowiedniej uwagi dobrostanowi pracowników potwierdzają również liczne inicjatywy zaplanowane na 2024 r. (a następnie w dużej mierze zrealizowane w 2025 r.) związane z wprowadzeniem dodatków mieszkaniowych, szkoleniami i rozwojem zawodowym, co umożliwia EPPO oferowanie bardziej konkurencyjnych warunków zbliżonych do tych, które oferują inne instytucje w Luksemburgu; zauważa, że liczba długoterminowych zwolnień chorobowych jest również bardzo ograniczona;

49. zauważa, że w 2024 r. rozpoczęto opracowywanie polityki na rzecz dobrostanu pracowników, aby jeszcze bardziej zwiększyć ich zadowolenie z pracy i propagować czynniki związane z ochroną zdrowia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje porozumienie ze służbami psychospołecznymi Komisji w sprawie ułatwienia wszystkim pracownikom EPPO bezpłatnych konsultacji psychospołecznych ze specjalistami z różnych dziedzin; docenia dalsze inicjatywy EPPO służące propagowaniu dobrostanu pracowników, jak wewnętrzne i zewnętrzne procedury naboru, które umożliwiły w 2024 r. 10 pracownikom skorzystanie ze zmian w wewnętrznej ścieżce kariery, oraz przegląd warunków zatrudnienia, które ostatecznie zmieniono pod koniec 2024 r., aby umożliwić pracownikom EPPO zatrudnienie na czas nieokreślony wcześniej niż przed zmianami;

50. zwraca uwagę, że pod koniec 2023 r. w EPPO zaktualizowano nowe wytyczne dotyczące pojęcia miejsca telepracy, co w 2024 r.

przyniosło pracownikom większą autonomię; odnotowuje, że od tego czasu nadal prowadzony jest dialog z pracownikami, który jednak w 2024 r. nie doprowadził do dalszych dostosowań; przypomina, że EPPO stosuje system elastycznego czasu pracy i standardowy system pracy z domu, który przewiduje jeden dzień telepracy w tygodniu jako podstawę i maksymalnie trzy dni w tygodniu, a także przedłużenia akceptowane ze względu na poważne ograniczenia zdrowotne lub rodzinne; zauważa, że obecne ramy obejmują również 10 dni pracy poza miejscem zatrudnienia w danym roku, do wykorzystania bez powiązania z innymi dniami urlopu; utrzymuje, że obecne warunki pracy w EPPO umożliwiają pracownikom korzystanie z rozwiązań cyfrowych dzięki zapewnieniu dobrego poziomu autonomii w zarządzaniu modelami pracy, ułatwianiu godzenia życia prywatnego i zawodowego oraz promowaniu morale i ducha zespołu, a ocenę skutków tych rozwiązań przeprowadzono w drodze ciągłych kontaktów z personelem i komitetem pracowniczym (obejmujących monitorowanie i przeglądy w ujęciu ogólnym);

51. zauważa z zadowoleniem, że w latach 2024 i 2025 osiągnięto odpowiednią równowagę płci na stanowiskach kierowniczych (4 kobiety, 5 mężczyzn) dzięki powołaniu na stanowiska kierownicze średniego i wyższego szczebla osób płci niedostatecznie reprezentowanej; zauważa, że z punktu widzenia równowagi geograficznej wśród jej pracowników w różnym stopniu reprezentowanych jest 26 narodowości UE, przy czym niektóre narodowości są reprezentowane liczniej niż inne; wzywa EPPO do sfinalizowania strategii na rzecz różnorodności i włączenia społecznego, o której wdrożeniu zadecydowano w 2023 r.;

52. przyznaje, że pierwszą linię działania EPPO stanowią EDP pracujący na szczeblu zdecentralizowanym w 24 różnych państwach członkowskich; zauważa, że od 31 grudnia 2024 r. biura EDP znajdowały się w 44 miastach w 22 państwach członkowskich; zauważa, że do końca 2024 r. w EPPO liczba powołanych EDP wynosiła 166, przy czym 10 EDP – dwóch ze Szwecji i ośmiu z Polski – powołano w grudniu 2024 r., ale rozpoczęli oni działania operacyjne dopiero w styczniu 2025 r.; przypomina, jak ważne jest zapewnienie pełnej niezależności EDP z uwzględnieniem obiektywnej i opartej na zasługach procedury powołania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2017/1939 oraz zasady krajowej autonomii proceduralnej;

53. podkreśla, że EPPO wskazała powołanie łącznie 172 EDP jako cel, który należy osiągnąć do końca 2024 r., bez uwzględnienia jakichkolwiek dodatkowych potrzeb wynikających z rozszerzenia o Polskę i Szwecję; zwraca uwagę, że władza budżetowa Unii zgodziła się na zwiększenie liczby EDP ze 140 do 166 wyłącznie pod warunkiem przydzielenia 24 EDP Polsce i dwóch Szwecji; podkreśla, że władza budżetowa Unii nadal przyznawała środki na pokrycie wynagrodzeń EDP odpowiadające wypłacie 80 % wynagrodzenia AD9

zamiast 100 % wynagrodzenia AD9, zgodnie z decyzją EPPO, aby zwiększyć atrakcyjność stanowiska dla prokuratorów wyższego szczebla posiadających długotrwałe doświadczenie zawodowe odpowiednie do rozpatrywania złożonych spraw EPPO; rozumie, że ze względu na ograniczenia finansowe wynikające z tej luki w przydzielonych zasobach EPPO do końca 2024 r. było w stanie rozmieścić oprócz dwóch EDP w Szwecji tylko ośmiu EDP w Polsce (zamiast potrzebnych 24 EDP) i 156 EDP w pozostałych państwach członkowskich; zauważa, że spowolnienie przyjmowania dodatkowych EDP negatywnie wpływa na zdolność EPPO do kierowania coraz większą liczbą postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń; zauważa ponadto, że ze względu na lukę w finansowaniu EPPO musiała również ograniczyć lub odroczyć inwestycje w system zarządzania sprawami, co uniemożliwiło jej poprawę zdolności do kierowania transgranicznymi postępowaniami przygotowawczymi; wzywa Komisję do oceny sytuacji z uwagi na rosnące obciążenie pracą i delikatny charakter rozpatrywanych spraw oraz do przedstawienia Parlamentowi wyników tej oceny oraz możliwych rozwiązań problemu luki finansowej;

54. utrzymuje, że powoływanie EDP jest wspólnym obowiązkiem EPPO i państw członkowskich, ponieważ prokuratorzy europejscy są mianowani przez państwa członkowskie, a następnie powoływani przez Radę, natomiast EDP są mianowani przez państwa członkowskie i powoływani przez kolegium; zachęca państwa członkowskie, by przyczyniły się do pełnej niezależności EDP i EPPO; zauważa, że EPPO dążyła do poprawy statusu pracy EDP, aby stanowisko to było bardziej atrakcyjne, np. do dostosowania wynagrodzenia EDP do wynagrodzenia urzędników Unii o równoważnym poziomie odpowiedzialności (AD9), a nie pozostawiania go na poziomie 80 % wynagrodzenia urzędników UE, jak pierwotnie zdecydowała Komisja, biorąc pod uwagę, że kariera zawodowa pracowników EDP w systemach krajowych pozostaje niejasna, a w kilku przypadkach wynagrodzenie krajowe najbardziej doświadczonych prokuratorów krajowych było wyższe niż wynagrodzenie oferowane na stanowisku EDP, co zobowiązuje EPPO do interwencji w celu zastosowania art. 16 ust. 1 warunków zatrudnienia EDP, który to przepis stanowi, że w przypadku całkowitego wynagrodzenia netto niższego niż wynagrodzenie krajowe oferuje się kwotę uzupełniającą w celu dopilnowania, aby wynagrodzenie odpowiadało poprzedniemu poziomowi; ponawia apel o przewidzenie jasnej ścieżki rozwoju kariery dla EDP i korzystniejszej dyscypliny administracyjnej w zakresie zabezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego; nalega na utworzenie specjalnego statusu EDP, zgodnie z charakterem ich funkcji sądowniczej, i wzywa Komisję, aby w związku z nadchodzącym przeglądem rozporządzenia (UE) 2017/1939 zaproponowała odpowiednie zmiany, które obejmą również problem luki w zabezpieczeniu społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnym EDP, jeszcze nierozwiązany przez wszystkie państwa członkowskie w

drodze ustaleń ustawodawczych lub administracyjnych, chociaż ich przyjęcie jest obowiązkowe na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939;

55. rozumie, że w 2024 r. EPPO wolała przeprowadzić wewnętrzne badanie zadowolenia pracowników zamiast skorzystać z usług zewnętrznego, kosztownego dostawcy na podstawie obowiązującej umowy ramowej, ale ubolewa nad brakiem zaangażowania komitetu pracowniczego, które byłoby bardziej odpowiednie; zauważa, że w ankiecie pracownicy wielokrotnie poruszali powtarzające się kwestie, koncentrując się głównie na równowadze między życiem zawodowym a prywatnym oraz interpretacji dostępności telepracy z zagranicy ze względów rodzinnych lub osobistych; zauważa, że EPPO wskazuje, iż jej sztywna dyscyplina w odniesieniu do telepracy jest jednym z możliwych czynników zniechęcających przy rekrutacji, i zachęca EPPO do dalszego poszukiwania rozwiązań alternatywnych, które – bez uszczerbku dla skuteczności jej metod pracy i kwestionowania kultury organizacji – mogłyby zapewnić wyższy poziom autonomii, co z kolei mogłoby przynieść wyższy poziom zadowolenia pracowników;

56. zauważa, że w 2024 r. EPPO odnotowała 1 504 zgłoszenia zainteresowania programami szkoleniowymi, z czego w 851 przypadkach szkolenie z powodzeniem ukończono, przy czym łączna liczba godzin szkolenia wynosi 13 984, co odpowiada 1 865 dniom szkolenia zarówno w przypadku kursów wewnętrznych, jak i zewnętrznych; zauważa, że w przypadku specjalistycznych szkoleń zewnętrznych dotyczących kwestii prawnych i administracyjnych EPPO odnotowała 42 zgłoszenia zainteresowania programami szkoleniowymi, przy czym w 22 przypadkach szkolenie trwa, a w 17 zostało pomyślnie ukończone, przy czym liczba godzin szkolenia wynosi 992, co odpowiada 132 dniom szkolenia;

57. zauważa, że również w 2024 r. strategie szkoleniowe EPPO były zgodne z misją EPPO i istotne dla niej, ponieważ były ukierunkowane na obszary operacyjne (warsztaty operacyjne i inne szkolenia) oraz administracyjne (szkolenia w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług, w dziedzinie usług cyfrowych, w dziedzinie bezpieczeństwa i wielu innych obszarach o zróżnicowanym charakterze), zgodnie z potrzebami organizacji; rozumie, że w 2024 r. szkolenia koncentrowały się na takich obszarach, jak: bezpieczeństwo, ochrona (ochrona informacji i ogólna świadomość w zakresie bezpieczeństwa ICT), etyka, zrównoważony rozwój (zielone zamówienia publiczne i ryzyko klimatyczne) oraz podnoszenie umiejętności cyfrowych (również istotne w kontekście przygotowań do projektu EPPO dotyczącego autonomii informatycznej, którą ostatecznie osiągnięto w 2025 r.); z zadowoleniem przyjmuje podejście EPPO polegające na dostosowywaniu treści oferty szkoleniowej ściśle do roli, obowiązków i grup zaszeregowania grupy docelowej, a także organizowaniu niewielkich sesji informacyjnych dla konkretnych zespołów w odpowiedzi na doraźne wnioski, ze

szczególnym uwzględnieniem określonych punktów (np. roli zaufanych doradców);

58. zauważa, że pracownicy byli należycie informowani o możliwościach szkoleniowych za pośrednictwem intranetu EPPO, który obejmował również treści dla nowych pracowników oraz inne przyjazne dla użytkownika zasoby; docenia, że oferta szkoleniowa w 2024 r. została dobrze przyjęta i że na przykład do końca 2024 r. 86,2 % pracowników EPPO (pracowników statutowych, oddelegowanych ekspertów krajowych i wykonawców pracujących na miejscu) uczestniczyło w szkoleniach dotyczących polityki zwalczania nadużyć finansowych, natomiast w obszarze działań w zakresie przeciwdziałania nękaniu i sygnalizowania nieprawidłowości zorganizowano w 2024 r. dwie sesje ogólne na temat powiązanych treści skierowane do personelu ogólnego (odpowiednio 34 i 16 uczestników) oraz jedną dla kadry kierowniczej (9 uczestników) i członków kolegium (6 uczestników);

59. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2024 r. nie zgłoszono żadnego przypadku wypalenia zawodowego; zauważa, że EPPO propaguje środki mające rekompensować stale rosnące obciążenia pracą, aby zmniejszyć ryzyko wypalenia zawodowego; odnotowuje jednak, że w 2024 r. nie przeprowadzono oceny podziału obciążenia pracą na różne zespoły i między pracowników;

60. zauważa, że w 2024 r. EPPO zorganizowała dla pracowników, kadry kierowniczej i kolegium sesje informacyjne na temat przeciwdziałania nękaniu oraz że takie sesje były organizowane na wniosek konkretnych zespołów i konkretnych działów, na zasadzie ad hoc, a ich treść była dostosowana do potrzeb poszczególnych grup docelowych; docenia fakt, że w 2024 r. rozpoczęto procedurę wyrażania zainteresowania stanowiskiem zaufanego doradcy, co doprowadziło do wyboru doradców (we współpracy z komitetem pracowniczym) w I kwartale 2025 r.; odnotowuje, że w 2024 r. zgłoszono w EPPO pierwszy przypadek nękania;

61. zauważa, że w następstwie pozytywnych wniosków z projektu pilotażowego zrealizowanego w 2023 r. opracowano politykę staży, która została zatwierdzona w 2024 r., a następnie w tym samym roku odbył się pierwszy cykl faktycznych staży; zauważa, że w 2024 r. w EPPO przyjętych było 8 stażystów, którzy pracowali – jak określono w polityce dotyczącej staży – w systemie czasowym powiązanym z systemem pracy pracowników statutowych EPPO, zgodnie z przepisami decyzji Komisji C(2022)1788 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie czasu pracy i pracy hybrydowej; docenia fakt, że wszyscy stażyści EPPO otrzymują miesięczny dochód (w formie subwencji); podkreśla, że wysokie koszty życia w Luksemburgu stanowią istotną przeszkodę dla potencjalnych stażystów;

Ramy etyczne i przejrzystość

62. ma świadomość, że zasadniczo ramy etyczne EPPO są budowane stopniowo; rozumie, że ograniczone zasoby ludzkie nie pozwoliły na ukończenie tych ram w 2024 r; apeluje o zakończenie prac przygotowawczych w celu przyjęcia kompleksowej polityki dotyczącej konfliktów interesów niezbędnej do konsolidacji i poprawy istniejących przepisów oraz do lepszego uwzględnienia wszystkich istotnych przypadków w jednym spójnym dokumencie;

63. docenia fakt, że w odpowiedzi na wnioski Parlamentu specjalny program szkoleniowy dotyczący ram etycznych EPPO stał się obowiązkowy dla wszystkich osób zajmujących stanowiska w EPPO, w tym dla prokuratorów europejskich i EDP, a w 2024 r. osiągnięto oczekiwany wysoki wskaźnik uczestnictwa w nim;

64. zauważa, że w 2024 r. zorganizowano łącznie 17 sesji informacyjnych na temat ram etycznych EPPO, strategii zwalczania nadużyć finansowych i kodeksu dobrego postępowania administracyjnego, zapewniających szeroki udział pracowników, w ramach wdrażania strategii zwalczania nadużyć finansowych na lata 2023–2025, przyjętej 1 marca 2023 r., która służy zwalczaniu nadużyć finansowych na wszystkich szczeblach organizacji, nawet wewnętrznie, oraz obejmuje cele związane ze specjalnym planem działania i kluczowymi wskaźnikami efektywności jako elementami środowiska kontroli wewnętrznej EPPO monitorowanymi co roku przez urzędnika ds. kontroli wewnętrznej; zauważa, że zasady dotyczące konfliktu interesów i procedur składania oświadczeń obowiązują kadrę kierowniczą wyższego szczebla i pracowników zaangażowanych w obieg środków finansowych, zamówienia i rekrutację; zauważa, że co roku przeprowadzana jest specjalna ocena ryzyka nadużyć finansowych w celu zidentyfikowania i wyeliminowania potencjalnych zagrożeń, w tym konfliktu interesów; docenia fakt, że wytyczne dla pracowników EPPO dotyczące działań i zadań zewnętrznych mają zastosowanie do wszystkich działań pracowników, które nie są związane z zainteresowaniami lub rekreacją, ale mimo to są istotne i nie wchodzą w zakres kompetencji EPPO;

65. ponawia apel o wprowadzenie solidniejszej polityki dotyczącej efektu „drzwi obrotowych”, która powinna obejmować wydłużony okres karencji wynoszący co najmniej dwa lata dla wyższych urzędników EPPO, zanim będą oni mogli podjąć zatrudnienie w sektorze prywatnym, w szczególności w odniesieniu do obszarów postępowań przygotowawczych EPPO; nalega, aby EPPO przeprowadziła coroczny przegląd zgodności z tymi ograniczeniami po okresie zatrudnienia; przypomina, że zapobieganie efektowi „drzwi obrotowych” należy włączyć do ogólnych ram etycznych EPPO;

66. z zadowoleniem przyjmuje działania następcze EPPO w związku z najnowszą rezolucją Parlamentu w sprawie absolutorium, w której wezwano EPPO do przyjęcia specjalnej procedury sygnalizowania

nieprawidłowości i przeciwdziałania działaniom odwetowym w celu włączenia przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego przyjętego przez kolegium (decyzja kolegium 077/2021 ustanawiająca wytyczne dotyczące sygnalizowania nieprawidłowości mające zastosowanie w EPPO) oraz uzupełnienia art. 45 ust. 12 regulaminu finansowego EPPO (ustanawiającego działania, które należy podjąć w danych okolicznościach), tak aby zapewnić bezpieczne i chronione miejsce pracy; rozumie, że w 2024 r. przygotowano specjalną procedurę sygnalizowania nieprawidłowości i przeciwdziałania działaniom odwetowym, którą zatwierdzono na początku 2025 r.; zachęca EPPO do prowadzenia intensywnego dialogu wewnętrznego z zaufanymi doradcami na temat sygnalizowania nieprawidłowości oraz do zaangażowania NEDPA w nieodłącznie związane z tym kwestie; podkreśla, że skuteczne wdrożenie procedur sygnalizowania nieprawidłowości i przeciwdziałania działaniom odwetowym ma zasadnicze znaczenie dla ochrony wewnętrznej integralności i wiarygodności EPPO; zachęca EPPO do poinformowania organu udzielającego absolutorium o praktycznym funkcjonowaniu tych zabezpieczeń, łącznie ze świadomością pracowników i zaufaniem do systemu;

67. utrzymuje, że wewnętrzne ramy uczciwości EPPO mają kluczowe znaczenie dla zewnętrznego postrzegania niezależności i autonomii EPPO; uważa, że wprowadzenie obowiązku podawania do wiadomości publicznej wszystkich interesów finansowych i działań zewnętrznych urzędników wyższego szczebla, w tym członków kolegium, ograniczy ryzyko bezprawnego nacisku oraz że okresowy przegląd tych oświadczeń pozwoli z wyprzedzeniem zidentyfikować wszelkie potencjalne niewykryte ryzyko; docenia wolę EPPO, by zbadać skuteczne sposoby osiągnięcia tego celu, z należytym uwzględnieniem wrażliwości i specyfiki funkcji prokuratorskiej;

68. zauważa, że przejrzystość ma kluczowe znaczenie dla kontaktów EPPO z podmiotami zewnętrznymi; docenia otwartość EPPO na zbadanie sposobów dalszego zwiększenia przejrzystości swoich kontaktów z podmiotami zewnętrznymi, z należytym uwzględnieniem wrażliwości i specyfiki funkcji prokuratorskiej, łącznie z nadzorem sądowym, oraz konieczności ochrony niezależności EPPO; podtrzymuje pogląd, że ustanowienie obowiązkowego publicznego rejestru wszystkich spotkań urzędników EPPO z przedstawicielami stron trzecich, w tym lobbystami, nawet jeśli są oni zaangażowani w działania rzecznicze związane z priorytetami politycznymi, i przedstawicielami rządów krajowych, przyczyniłoby się do wzmocnienia zaufania publicznego do niezależności EPPO i jej zdolności do natychmiastowego wszczynania dochodzeń w każdym przypadku niewłaściwego wykorzystania funduszy publicznych, tak aby zapobiec wszelkiemu postrzeganiu nadmiernego wpływu;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo i ochrona danych

69. ubolewa, że nie podjęto działań następczych w związku z apelami Parlamentu do Komisji o ponowne rozważenie decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Usług Cyfrowych Komisji („DG ds. Usług Cyfrowych”, dawniej DIGIT) o zaprzestaniu świadczenia na rzecz EPPO usług związanych z cyfrowym miejscem pracy; docenia decyzję Komisji o tymczasowym przedłużeniu świadczenia usług informatycznych do czerwca 2025 r., aby ułatwić przejście, ale ubolewa, że ostatecznym rezultatem jest sytuacja, której rentowność finansowa jest w najlepszym razie wątpliwa i która jest pod względem wydajności nieoptymalna; ponawia swoje wątpliwości dotyczące argumentów związanych z bezpieczeństwem i poufnością oraz aspektów czysto finansowych, ponieważ outsourcing wydaje się znacznie bardziej kosztowny niż rozwiązanie wewnętrzne, jeżeli podliczyć zasoby niezbędne do poradzenia sobie ze złożonymi aspektami administracyjnymi i dostosowania się do zdecentralizowanej konfiguracji EPPO, obejmującej EDP i NEDPA w szeregu lokalizacji w całej Unii;

70. podkreśla, że chociaż EPPO osiągnęła odpowiednią autonomię informatyczną dopiero w 2025 r., prace przygotowawcze prowadzone w 2024 r. sprawiły, że były to największe inwestycje w cyfryzację w historii EPPO, a EPPO musiała podjąć wiele działań, żeby osiągnąć autonomię informatyczną i zapobiec negatywnemu wpływowi na działania operacyjne; przypomina, że nawet gdyby Komisja zapewniła EPPO wsparcie techniczne podczas przejścia na autonomię informatyczną, z perspektywy budżetowej EPPO musiała tak czy inaczej przenieść zasoby z działalności operacyjnej na IT, a Komisja nie zgodziła się na ich zrekompensowanie; przypomina w związku z tym, że wniosek o budżet korygujący na 2024 r. (dotyczący ok. 3 mln EUR oraz 37 stanowisk w planie zatrudnienia), który EPPO przedłożyła w styczniu 2023 r., został odrzucony pod koniec lutego 2024 r., a wcześniej Komisja odmówiła przyznania 45 dodatkowych stanowisk w planie zatrudnienia mających rozwiązać problem luki wynikającej z zaprzestania świadczenia usług przez DG ds. Usług Cyfrowych;

71. zwraca uwagę, że w 2024 r. budżet operacyjny EPPO na ITC wyniósł 6,61 mln EUR, co stanowi 19 % całkowitego budżetu operacyjnego (w porównaniu z 4,7 mln EUR w 2023 r. i 5,6 mln EUR w 2022 r.); zauważa, że wzrost w wartościach bezwzględnych odzwierciedla istotne prace przygotowawcze podjęte na rzecz autonomii informatycznej, w tym wzmocnienie wewnętrznych zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa, zarządzania usługami informatycznymi i monitorowania infrastruktury, a także przejście techniczne z usług świadczonych wcześniej przez DG ds. Usług Cyfrowych; zauważa, że takie inwestycje były strategicznie ukierunkowane na zapewnienie ciągłości, niezależności i bezpieczeństwa środowiska cyfrowego EPPO oraz stworzenie niezbędnych podstaw do pomyślnego osiągnięcia autonomii informatycznej w czerwcu 2025 r.; podkreśla, że chociaż udział

wydatków na IT w budżecie operacyjnym pozostał bez zmian, w 2024 r. zdecydowanie skoncentrowano wysiłki i zasoby na przygotowanie EPPO do przejścia na pełną niezależność cyfrową;

72. rozumie, że nawet po osiągnięciu autonomii informatycznej w 2025 r. EPPO podkreśla, iż wymaga ona dodatkowych zasobów ludzkich i finansowych, których jak dotąd nie przyznano z powodu ograniczeń wynikających z ogólnych dostępnych zasobów budżetowych w odnośnych liniach budżetowych; wzywa Komisję, aby ponownie rozważyła swoją decyzję i przydzieliła dodatkowe zasoby w celu zagwarantowania, że efektywność i solidność prawna działań EPPO nie będą zagrożone;

73. zauważa, że w 2024 r. w obszarze IT EPPO stale podejmowała działania w odniesieniu do dwóch dużych projektów, tj. programu autonomii informatycznej i programu systemu zarządzania sprawami, przy czym pierwszy z nich służył zaoferowaniu pełnego katalogu administracyjnych usług informatycznych w pełni zarządzanych wewnętrznie, a drugi służył rozwojowi cyfryzacji w głównym obszarze działalności, jakim jest prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń; uważa, że rozwiązanie polegające na zatrudnianiu wykonawców pracujących na miejscu do obsługi tych projektów zapewnia natychmiastową ciągłość operacyjną, ale nie powinno być postrzegane jako ostateczne rozwiązanie dla EPPO, biorąc pod uwagę niezwykle wrażliwy charakter jej działalności oraz potrzebę zapewnienia ciągłości i niezawodności jej usług cyfrowych, a także najwyższego poziomu bezpieczeństwa jej infrastruktury informatycznej, systemów i sprzętu; ponownie wyraża obawę, że istnieje ryzyko, iż Komisja nie dostrzega delikatnego charakteru tej kwestii, o czym świadczy powierzchowna ocena problemu, która może mieć niekorzystny wpływ na działalność operacyjną EPPO i stanowi dla Unii potencjalne ryzyko utraty reputacji, jeżeli doprowadzi do osłabienia zdolności operacyjnej EPPO;

74. przypomina, że złożoność infrastruktury informatycznej EPPO wynika ze zdecentralizowanej struktury EPPO, wymagającej od każdego EDP korzystania z krajowego systemu zarządzania sprawami i systemu EPPO, które są różnymi bazami danych podlegającymi różnym prawom dostępu; zwraca uwagę, że przetwarzanie i wymiana informacji między centralnymi służbami EDP i EPPO wymaga digitalizacji akt sprawy przez EDP, którzy są zobowiązani do korzystania z krajowych narzędzi cyfrowych zgodnie z prawem krajowym, ale również są zobowiązani do rozważenia konieczności posiadania takich dokumentów cyfrowych w formatach zgodnych z systemem centralnym EPPO oraz z systemami wykorzystywanymi przez innych EDP, którzy są partnerami w postępowaniach przygotowawczych;

75. utrzymuje, że integracja systemu zarządzania sprawami EPPO z

krajowymi systemami zarządzania sprawami jest niezbędna do zwiększenia skuteczności postępowań przygotowawczych i że należy ją przeprowadzić w kontekście przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939; przewiduje, że taka integracja wymagałaby wspólnego spójnego poziomu cyfryzacji we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich w celu utworzenia cyfrowego środowiska pracy, zabezpieczonego zgodnie z tym samym standardem co biuro centralne EPPO, przy pełnym poszanowaniu krajowych ram prawnych; przypomina, że w szacunkach i prognozach budżetowych należy uwzględnić nieodłączne koszty dzielone między państwa członkowskie i Unię; docenia rolę i wkład NEDPA w skuteczne wykorzystywanie systemów i dostarczanie do nich treści oraz sugeruje, że należy rozważyć przyznanie NEDPA szczególnego statusu przy okazji przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939; podkreśla, że wszelka przyszła integracja powinna opierać się na zrównoważonym podziale odpowiedzialności między Unią a państwami członkowskimi;

76. uważa, że kluczowe znaczenie ma ograniczenie ryzyka dla integralności strukturalnej IT EPPO wynikającego z agresywnych praktyk organizacji przestępczych, w odniesieniu do których EPPO prowadzi postępowania przygotowawcze oraz wnosi i popiera oskarżenia, a które są skłonne do agresywnej reakcji na interwencje EPPO mające na celu zakłócenie ich działalności przestępczej; docenia fakt, że formalnie zatwierdzono i przyjęto w 2024 r. ogólną poprawioną strategię bezpieczeństwa i globalne ramy polityki bezpieczeństwa informacji, które to instrumenty zostały zaproponowane w 2023 r.; podkreśla, że bezpieczeństwo fizyczne i cyfrowe oraz zarządzanie nimi są niezbędnymi czynnikami umożliwiającymi niezależność operacyjną i skuteczność EPPO oraz wymagającymi zasobów, takich jak zasoby na potrzeby utworzenia specjalnej jednostki zajmującej się cyberbezpieczeństwem i bezpieczeństwem fizycznym;

77. podkreśla, że EPPO jest proszona o rozpatrywanie coraz większej liczby spraw dotyczących zaawansowanych technologicznie komponentów i cyfrowych metod przestępczych, w związku z czym potrzebuje nowoczesnego sprzętu i systemów informatycznych, aby móc włączyć w procesy dochodzeniowe i analizy zaawansowane technologie, które są często wykorzystywane przez siatki przestępcze o znacznych umiejętnościach;

78. zauważa, że w obszarach operacyjnych EPPO zachowuje dużą ostrożność przy wykorzystywaniu sztucznej inteligencji i zgadza się, że chociaż AI może pomóc w przetwarzaniu danych, ocena dowodów i podejmowanie decyzji przez prokuraturę pozostają ściśle w zakresie pełnej odpowiedzialności człowieka; z zadowoleniem przyjmuje to podejście jako niezbędne do ochrony praw podstawowych, pewności prawa i rozliczalności; podkreśla, że EPPO nie postrzega AI jako narzędzia umożliwiającego zmniejszenie potrzeb personelu, ale

raczej jako narzędzie wspierające radzenie sobie z rosnącym obciążeniem pracą; popiera ukierunkowane inwestycje w narzędzia – pod warunkiem, że ich stosowanie pozostaje proporcjonalne i podporządkowane nadzorowi człowieka – i szkolenia związane z AI, których wpływ na budżet powinien zostać zrównoważony przyrostem wydajności w tłumaczeniach i innych procesach wsparcia; wzywa EPPO do przedstawienia pracownikom wytycznych dotyczących sposobu korzystania z tych instrumentów, w szczególności narzędzi ukierunkowanych na typowe procesy nieodłącznie związane ze szczególnym mandatem EPPO;

79. jest świadomy, że sprawy EPPO oraz powiązane akta spraw i dowody są przekazywane EPPO i rejestrowane w dowolnym języku Unii oraz że każda sprawa może zawierać setki do tysięcy dokumentów otrzymanych zbiorczo, które muszą zostać przetłumaczone na języki robocze na potrzeby analizy spraw i prowadzenia postępowań przygotowawczych, natomiast sprawozdania i decyzje EPPO wydane w języku angielskim muszą zostać przetłumaczone na język państwa członkowskiego zgłaszającego sprawę w celu przekazania ich sądom krajowym; rozumie, że proces ten jest realizowany przez usługi tłumaczenia maszynowego świadczone przez CdT – Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej; zauważa, że koszt usług eTranslation w 2024 r. wyniósł 1 051 000 EUR za narzędzia do tłumaczenia maszynowego i 2 308 452 EUR za usługi tłumaczenia przez człowieka[4]; zwraca się do EPPO o zbadanie możliwości lepszego wykorzystania tych usług tłumaczenia maszynowego, które jak dotąd nie są wspomagane przez AI, ale opierają się na zbiorach danych dotyczących słownictwa, dostarczanych z serwisu eTranslation DG ds. Usług Cyfrowych i corocznie aktualizowanych;

80. ponawia poparcie dla wniosków EPPO o przydzielenie zasobów na ochronę jej cyberbezpieczeństwa i apeluje o szybkie wdrożenie solidnej strategii cyberbezpieczeństwa w celu ochrony działalności EPPO i integralności danych;

81. zauważa, że strategia cyfrowa EPPO oraz polityka zarządzania podatnościami i poprawkami są obecnie opracowywane, a istniejące usługi zapewniają ocenę podatności i narzędzie do automatycznego skanowania oraz powiadamiania na potrzeby kluczowego środowiska zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami; wzywa EPPO do

---

[4] Kwota ta nie obejmuje usług tłumaczenia ustnego, świadczonych na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie usług z Dyrekcją Generalną Komisji ds. Tłumaczeń Ustnych (DG ds. Tłumaczeń Ustnych) lub, gdy DG ds. Tłumaczeń Ustnych odmawia wykonania żądanej usługi lub nie jest w stanie jej wykonać, realizowanych przez zatrudnianie tłumaczy zewnętrznych dostępnych na rynku (doraźne wyjątki od zasad finansowych). Koszty poniesione w 2024 r. wynoszą łącznie 22 536 EUR oraz 9 360 EUR w ramach umowy o gwarantowanym poziomie usług z DG ds. Tłumaczeń Ustnych, a pozostałe koszty dotyczą zakupów usług ad hoc.

priorytetowego traktowania tych środków, które są istotne dla zagwarantowania bezpiecznego środowiska pracy, ciągłości działań i ochrony istotnych informacji;

82. z zadowoleniem przyjmuje stały dialog między inspektorem ochrony danych EPPO a punktem kontaktowym Europejskiego Inspektora Ochrony Danych dla EPPO oraz ich regularne spotkania dwustronne; zachęca kolegium, którego decyzje uzupełniają obecne ramy prawne[5], do współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych w zakresie okresowego przeglądu istniejących praktyk i procedur w związku z potrzebą zapewnienia użyteczności danych osobowych do celów prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń, a jednocześnie zagwarantowania ich ochrony;

Budynki i ochrona

83. zauważa, że umowa najmu, na podstawie której władze Luksemburga udostępniają bez czynszu budynek obecnie mieszczący siedzibę EPPO, nie została zmieniona w 2024 r. oraz że EPPO uiściło taką samą roczną opłatę za usługi w wysokości 716 724 EUR w 2024 r. jak w 2023 r., bez dodatkowych kosztów;

84. zauważa, że EPPO zajmuje obecnie dziesięć pięter w wieży oraz cztery piętra w aneksie budynku wieży B (TOB); jest świadomy, że od początku 2025 r. państwo przyjmujące remontuje siedem dodatkowych pięter, które będą stopniowo udostępniane EPPO w czwartym kwartale 2025 r.; rozumie, że nowe piętra pomogą zaradzić obecnemu niedoborowi przestrzeni i zapewnią możliwość ujednolicenia i skutecznej redystrybucji usług EPPO w budynkach; przypomina o charakterze działań EPPO i ich nieodłącznej poufności, w związku z czym z zadowoleniem przyjmuje przydzielenie każdemu członkowi personelu indywidualnej przestrzeni roboczej w jedno-, dwu- lub trzyosobowym biurze; docenia już istniejące środki mające zapewniać dostępność biur dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej lub z inną niepełnosprawnością;

Środowisko i zrównoważony rozwój

85. jest świadomy, że EPPO zajmuje część budynku udostępnionego nieodpłatnie przez państwo przyjmujące oraz że parametrami środowiskowymi zarządzają organy krajowe zgodnie z lokalnymi wymogami środowiskowymi; z zadowoleniem przyjmuje działania

---

5 Rozporządzenie (UE) 2017/1939 (tzw. rozporządzenie w sprawie EPPO) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

podjęte przez władze luksemburskie w celu wsparcia EPPO w propagowaniu zarządzania środowiskowego, które doprowadziły do zainstalowania 20 stacji ładowania pojazdów elektrycznych na parkingu podziemnym oraz wymiany oświetlenia wewnętrznego na energooszczędne i wymiany żaluzji fasadowych w całym biurze centralnym EPPO w celu poprawy efektywności energetycznej budynku; zauważa, że na wszystkich piętrach zainstalowano urządzenia do filtrowania wody, co ogranicza używanie butelek z tworzyw sztucznych; zauważa, że biuro centralne EPPO jest zintegrowane z luksemburską siecią bezpłatnego transportu publicznego, dzięki czemu można do niego łatwo dotrzeć środkami komunikacji o niskim wpływie na środowisko, bez ponoszenia kosztów przez pracowników i gości, a podziemny parking zapewnia wydzieloną strefę do parkowania rowerów;

86. zauważa, że EPPO stosuje się do decyzji Komisji C(2025) 2495 – „Wytyczne w zakresie podróży służbowych i zezwoleń na podróż”, przy czym nie tylko bierze pod uwagę ekologiczne rozwiązania w zakresie podróży dla pracowników odbywających podróże służbowe, ale także systematycznie ocenia potrzebę wyjazdów pod kątem możliwości spotkań zdalnych;

Współpraca międzyinstytucjonalna

87. przypomina, że w ramach struktury mającej chronić interesy finansowe Unii główną rolę Prokuratury Europejskiej można skutecznie realizować jedynie przez intensywną współpracę i koordynację z innymi podmiotami wykonującymi zadania uzupełniające; podkreśla, że EPPO działa w złożonym i niejednorodnym otoczeniu, w którym jej niezależność ma kluczowe znaczenie, podobnie jak jej zdolność do tworzenia synergii z jej partnerami i jej wola komunikowania się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami;

88. jest świadomy wysiłków EPPO na rzecz skutecznej współpracy z Europolem, OLAF-em i Eurojustem, która odbywa się zgodnie z mandatem każdej organizacji, w drodze regularnych spotkań na szczeblu kierowniczym i technicznym oraz procesów „trafienie/brak trafienia” wykorzystywanych do dwukierunkowej wymiany informacji i unikania powielania działań; ubolewa jednak nad ograniczoną skalą współpracy operacyjnej między OLAF-em a EPPO, potwierdzoną stale niską liczbą spraw EPPO wspieranych przez OLAF (cztery sprawy w 2023 r. i pięć spraw w 2024 r.) w porównaniu z liczbą spraw, w przypadku których EPPO otrzymało wsparcie w 2024 r. od Eurojustu (25) i Europolu (83); zauważa, że na współpracę z Europolem niekorzystnie wpływają ograniczenia wynikające z krajowego prawa karnego procesowego i dostępności posiadanych danych EPPO; uważa, że dalsze zacieśnianie współpracy z Europolem umożliwiłoby synergię i optymalizację zasobów, niezależnie od pilnej potrzeby opracowania przez EPPO jego wewnętrznej platformy analitycznej,

która jest kluczowa dla szybkiej interpretacji danych zebranych podczas postępowań przygotowawczych i ustalania strategii operacyjnych w sprawach transgranicznych wymagających dostępu do całego systemu zarządzania sprawami EPPO; wzywa wszystkie strony do zbadania odpowiednich sposobów tworzenia synergii, zacieśniania współpracy na szczeblu operacyjnym, unikania powielania zadań i lepszego wykorzystania istniejących możliwości analitycznych; z zadowoleniem przyjmuje powołanie specjalnych grup roboczych na potrzeby zapowiedzianego przez Komisję przeglądu struktury zwalczania nadużyć finansowych i oczekuje, że debaty z udziałem wszystkich elementów tej struktury przyniosą wymierne usprawnienia w sposobie współpracy i koordynacji działań, które Komisja ma przedstawić do końca 2026 r.;

89. odnotowuje dobrą współpracę EPPO z Trybunałem Obrachunkowym, Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich w 2024 r.; zauważa, że Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął jedno dochodzenie w następstwie skargi złożonej przez obywatela uczestniczącego w procedurze naboru w 2024 r., którą to skargę następnie uznano za niepopartą żadnymi dowodami ani przypadkami niewłaściwego administrowania przez EPPO;

90. uważa, że przegląd ram regulacyjnych OLAF-u i EPPO stanowi okazję do ponownego rozważenia wielu aspektów ich współpracy w świetle doświadczeń zdobytych w tych latach działalności operacyjnej; podkreśla, że wnioski wyciągnięte z prowadzenia zarówno dochodzeń uzupełniających (proponowanych przez OLAF), jak i dochodzeń wspierających (na wniosek EPPO) dostarczyły dobrego zestawu informacji, na których można oprzeć przekształcenie metod współpracy; podkreśla, że to samo doświadczenie operacyjne wskazuje na potrzebę zwiększenia wykrywalności i lepszej sprawozdawczości; zauważa, że w 2024 r. w Parlamencie odbyło się pierwsze międzynarodowe posiedzenie między prokuratorami EPPO a urzędnikami OLAF-u prowadzącymi dochodzenia; uważa, że można je uznać za pilotaż praktyki wymiany poglądów, która powinna stać się okresowa, pod warunkiem dostępności zasobów finansowych; przypomina, że odpowiedni dialog i współpracę między elementami unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych można osiągnąć jedynie przez ustanowienie obowiązkowego forum międzyinstytucjonalnego, na którym można podchodzić do kwestii strategicznych i je omawiać, aby zoptymalizować zasoby i zapewnić wymierne rezultaty;

91. zauważa, że oszustwa związane z VAT stały się strukturalną podatnością rynku wewnętrznego oraz że pomimo powtarzania się standardowych oszustw karuzelowych krajowe organy podatkowe są w stanie wykrywać i zwalczać jedynie niewielkie części siatek przestępczych; podkreśla wyjątkową wartość operacji EPPO, która jest w stanie odtworzyć złożone transakcje przestępcze i nielegalne

przepływy finansowe oraz podjąć działania polegające na zajęciu i zamrożeniu odnośnych aktywów; wzywa Komisję, by dalej proponowała wszelkie zmiany regulacyjne niezbędne do zaradzenia sytuacji, która ogranicza skuteczność walki z oszustwami związanymi z VAT i potencjał synergii między organami krajowymi i unijnymi;

92. podkreśla, że dostęp do danych i wymiana informacji są kluczowymi elementami wszelkich działań w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz że od osiągnięcia ich w zadowalającym stopniu zależy powodzenie ochrony budżetu Unii; przypomina zalecenia Trybunału Obrachunkowego zawarte w sprawozdaniu specjalnym 24/2015 na temat zwalczania oszustw związanych z VAT oraz w sprawozdaniu specjalnym 08/2025 pt. „Oszustwa związane z VAT w imporcie – Uproszczone przywozowe procedury celne nie gwarantują wystarczającej ochrony interesów finansowych UE”; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji z 14 listopada 2025 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do dostępu Prokuratury Europejskiej i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) do informacji dotyczących podatku od wartości dodanej na poziomie Unii[6]; podkreśla w tym samym duchu wagę pełnej i skutecznej wymiany danych między EPPO, OLAF-em, Eurojustem i Europolem oraz fakt, że ustanowienie wspólnej grupy roboczej umożliwiłoby nadzorowanie integracji danych i skuteczności zarządzania sprawami wśród tych organów;

93. popiera apel EPPO o wzmożenie wysiłków na rzecz zapewnienia znacznie większych i lepszych zdolności analizy danych na szczeblu Unii, aby w pełni wykorzystać ogromne ilości danych gromadzonych w ramach postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO, i zgadza się, że postępy w tym kierunku znacznie poprawiłyby walkę z przestępczością zorganizowaną w Unii; zauważa, że ilość analizowanego materiału dowodowego rośnie wykładniczo wraz z rosnącą liczbą spraw badanych przez EPPO; zwraca uwagę, że wiele z tych informacji dotyczy przestępczości zorganizowanej i prania pieniędzy oraz szerokiego zakresu związanych z nimi nielegalnych działań jako przestępstw leżących u ich podstaw, które to czyny nie wchodzą w zakres kompetencji EPPO i jej uprawnień do prowadzenia postępowań przygotowawczych; zauważa, że podobna sytuacja miała miejsce w następstwie postępowania przygotowawczego „Admiral”, kiedy to analiza części z co najmniej 638 TB zajętych danych cyfrowych ujawniła powiązania z handlem narkotykami, nielegalnym hazardem, prostytucją i innymi przestępstwami, co doprowadziło do wszczęcia większej liczby postępowań karnych przez krajowe prokuratury w sprawie przestępstw innych niż związane z PIF; zauważa, że podobna sytuacja miała miejsce w przypadku postępowania przygotowawczego „Midas”, które doprowadziło do

6 https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2025-08/SR-2025-08_PL.pdf

wykrycia złożonego ekosystemu przestępczego, obejmującego przedsiębiorstwa fasadowe, figurantów, fikcyjne tożsamości i zaszyfrowaną komunikację, służącego do organizowania innej działalności przestępczej, w tym nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i bronią oraz finansowania terroryzmu, przy czym w przypadku tego postępowania analiza części z co najmniej 418 TB danych cyfrowych doprowadziła do przedłożenia 13 zgłoszeń przestępstw organom krajowym odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w sprawie tych przestępstw innych niż związane z PIF;

94. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie wewnętrznego mechanizmu zapewniającego zasobooszczędne, terminowe i spójne przekazywanie przez EPPO informacji zgodnie z art. 103 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939, wystarczających do zastosowania przez nie środków do celów administracyjnego odzyskania i środków zapobiegawczych, a także przegląd umowy roboczej z Komisją przy okazji trzeciego corocznego przeglądu wysokiego szczebla współpracy między EPPO a Komisją, który miał miejsce w październiku 2024 r.; uważa, że rozwiązania te zaowocują skuteczniejszymi działaniami na rzecz ochrony interesów finansowych Unii; podkreśla w rzeczywistości gwałtowny wzrost liczby zgłoszeń do Komisji, który nastąpił po nowych ustaleniach w latach 2024 i 2025 (odpowiednio +147 % i +85 % w porównaniu z 2022 r.); zwraca jednak uwagę, że aby móc prowadzić skuteczne działania następcze w odniesieniu do swoich spraw i zapewnić stały przepływ informacji do Komisji w celu wsparcia przyjmowania środków administracyjnych, EPPO powinno dalej rozwijać zdolności zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami oraz zdolności analizy danych, co nie jest możliwe w sytuacji strukturalnego niedofinansowania; ubolewa, że pomimo wyraźnego wskazywania przez EPPO potrzeb finansowych Komisja, w liście w sprawie poprawek nr 1/2024, zapewniła w planie zatrudnienia jedynie trzy stanowiska i jednego pracownika kontraktowego, co nie wystarczy; popiera przyszłe wnioski EPPO o zasoby mające zasadnicze znaczenie dla zwrotu do budżetu Unii kwot, na które miały wpływ nadużycia finansowe; wzywa Komisję do maksymalizacji administracyjnego odzyskiwania środków do budżetu Unii, przy jednoczesnym zachowaniu poufności i właściwym prowadzeniu czynności w ramach postępowań przygotowawczych;

95. jest świadomy, że odzyskiwanie środków przez organy krajowe pozostaje w gestii Komisji, jak wspomniano w piśmie określającym zadania komisarza ds. budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych, i podkreśla, że EPPO nie posiada jak dotąd mandatu, by monitorować odzyskiwanie środków; ponawia swój apel do państw członkowskich o zacieśnienie współpracy w zakresie procesu odzyskiwania środków i terminowe informowanie zarówno Komisji, jak i EPPO o ostatecznych konfiskatach; utrzymuje, że konieczny jest przegląd odpowiednich rozporządzeń w celu doprecyzowania roli EPPO w procesie odzyskiwania środków;

96. przyznaje, że postępowania przygotowawcze EPPO można wszcząć tylko wówczas, gdy informacje dotrą do prokuratorów, i oczekuje, że państwa członkowskie wywiążą się z zobowiązań prawnych przez przekazywanie EPPO wszystkich odpowiednich spraw; zauważa z zaniepokojeniem, że w 2024 r. utrzymywały się spory kompetencyjne i przeszkody systemowe w prowadzeniu postępowań przygotowawczych przez EPPO, w tym w sprawach budzących obawy dotyczące praworządności; przypomina w związku z tym publiczne oświadczenie EPPO w sprawie decyzji dotyczącej konfliktu kompetencji w Chorwacji; wzywa Komisję do systematycznego podejmowania działań następczych w związku z takimi przeszkodami w ramach jej odpowiedzialności za zapewnienie zgodności z prawem Unii i ochronę interesów finansowych Unii; z zaniepokojeniem zauważa, że niektóre państwa członkowskie uznają przestępstwa mające wpływ na interesy finansowe Unii za sprawy krajowe i odmawiają uznania właściwości EPPO; wyraża zaniepokojenie możliwym negatywnym wpływem tych sporów o właściwość na postępowania przygotowawcze, skutkującym utratą dowodów lub opóźnieniem ich gromadzenia; wzywa Komisję do gromadzenia i oceny informacji dotyczących przypadków sporów o właściwość w celu uzyskania odpowiednich danych na potrzeby przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939;

97. zauważa, że pomimo jasnego określenia właściwości EPPO w art. 22 ust. 1 i 2 oraz w art. 23 rozporządzenia (UE) 2017/1939 w 2024 r. ponownie pojawiły się pytania o podział właściwości między organy krajowe a EDP; podkreśla, że sprawy te należy rozpatrywać zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939, który przewiduje skierowanie ich do krajowego organu sądowego właściwego do rozstrzygania sporów o właściwość między prokuratorami krajowymi, pod warunkiem że jego decyzja może być przedmiotem orzeczenia w trybie prejudycjalnym wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości, jak przewidziano w art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1939, który to przepis odzwierciedla art. 267 TFUE; powtarza, że ponieważ w wielu państwach członkowskich decyzja organu krajowego w sprawie sporu o właściwość nie może być przedmiotem orzeczenia w trybie prejudycjalnym przed Trybunałem Sprawiedliwości, obecna sytuacja nie jest jasna pod względem prawnym; zachęca państwa członkowskie, by w razie wątpliwości co do właściwości EPPO skierowały pytanie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 267 TFUE i art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1939;

98. zauważa, że w 2024 r. EPPO wdrożyła „Akademię EPPO”, zorganizowaną wspólnie z Guardia di Finanza we Włoszech i obejmującą dwa międzynarodowe dwutygodniowe kursy na miejscu dla 49 śledczych, oraz pokryło odpowiednie jej koszty; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich przeprowadzono specjalne szkolenia dla funkcjonariuszy organów ścigania na temat obszarów przestępczości objętych mandatem EPPO; wzywa Komisję do

wsparcia i zapewnienia finansowania tego cennego projektu szkoleniowego; zauważa, że w 2024 r. prokuratorzy europejscy i EDP rozpoczęli dalsze działania uświadamiające na szczeblu zdecentralizowanym i centralnym dla krajowych zainteresowanych stron, przyjmując przy wielu okazjach delegacje z organów sądowych, organów prokuratury i organów ścigania;

99. ponownie wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą spraw dotyczących RRF, przy czym sprawy te nie rozkładają się w jednolity sposób między państwa członkowskie, które już otrzymały znaczne wypłaty; podkreśla, że nierównomierne rozłożenie spraw może wynikać z nierównej odpowiedniości systemów zarządzania i kontroli państw członkowskich lub z nieoptymalnej skuteczności działań w zakresie wykrywania, jak również z nieprzejrzystych praktyk sprawozdawczych; zwraca uwagę, że zasoby RRF pochodzą z budżetu Unii oraz że ich ochrona leży w gestii EPPO, w związku z czym zachęca Komisję oraz inne organy i władze Unii do zwiększenia starań ukierunkowanych na wykrywanie i do zgłaszania EPPO każdej istotnej sytuacji;

100. zwraca uwagę, że duża liczba aktywnych spraw dotyczących środków z RRF prawdopodobnie wzrośnie w przyszłości wraz ze wzrostem intensywności wypłat przed zbliżającą się datą zakończenia, i uważa, że kluczowe znaczenie ma zacieśnienie współpracy i koordynacji między odpowiednimi organami, w szczególności z Grupą Zadaniową ds. Odbudowy i Zwiększania Odporności, w celu wzmocnienia mechanizmu monitorowania i kontroli w drodze analizy spraw dotyczących nadużyć finansowych, w przypadku których EPPO prowadziła postępowania przygotowawcze, oraz w celu wykrycia wszelkich ewentualnych luk w kontroli lub schematów nadużyć finansowych, które mogłyby wynikać z nadzoru lub braku nadzoru, a także w celu wyeliminowania tych luk lub schematów za pomocą środków służących zmniejszeniu wsparcia i odzyskaniu środków, wprowadzonych w załączniku IV do wytycznych Komisji dotyczących planów odbudowy i zwiększania odporności przyjętych 22 lipca 2024 r.;

101. docenia porozumienie kolegium w sprawie ustaleń roboczych dotyczących współpracy z komisją antykorupcyjną Seszeli i Prokuraturą Generalną Księstwa Andory oraz zawarcie protokołów ustaleń z Wiceprezydencją ds. Uczciwości Banku Światowego oraz Iberoamerykańskim Stowarzyszeniem Prokuratorów; z zadowoleniem przyjmuje podpisanie w listopadzie 2024 r. porozumienia roboczego z Parlamentem ustanawiającego jasne ustalenia dotyczące współpracy w celu ochrony interesów finansowych Unii oraz porozumienie kolegium w sprawie ustaleń roboczych z ESDZ oraz w sprawie przeglądu załączników do porozumienia z Komisją, a także rozpoczęcie, również w 2024 r., negocjacji w sprawie porozumienia roboczego z Europejskim Bankiem Centralnym;

102. odnotowuje intensywne działania prowadzone przez EPPO w celu zapewnienia skuteczności jej postępowań przygotowawczych w scenariuszu międzynarodowym oraz związanych z państwami trzecimi; ma świadomość, że EPPO jest członkiem lub obserwatorem szeregu międzynarodowych sieci i organizacji, takich jak: Grupa Egmont, GlobE Network, Grupa Robocza OECD ds. Przekupstwa, sieć Carin, sieć NADAL, sieć EACN/EPAC, Europejska Sieć Sądowa, Komitet Ekspertów Rady Europy ds. funkcjonowania konwencji europejskich w dziedzinie współpracy w sprawach karnych itp.; zauważa, że EPPO podpisała porozumienia robocze z wieloma partnerami; dostrzega trudności EPPO w skutecznym interweniowaniu ze względu na brak jasnej podstawy prawnej i docenia przekazanie Komisji w sierpniu 2023 r. wykazu państw trzecich uznanych za priorytetowe przy ustalaniu porozumień, które mogłyby ułatwić współpracę; wzywa Komisję do należytego uwzględnienia wniosków EPPO;

103. zauważa, że EPPO nadal opierała się na umowach międzyinstytucjonalnych i dwustronnych umowach o gwarantowanym poziomie usług, a pod koniec 2024 r. EPPO aktywnie uczestniczyła w 86 międzyinstytucjonalnych umowach ramowych i 23 umowach o gwarantowanym poziomie usług lub innych umowach z administracją publiczną Unii w celu zakupu towarów i usług po niższych kosztach lub maksymalizacji oszczędności budżetowych wynikających z obowiązujących instrumentów umownych, zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;

104. z zadowoleniem przyjmuje udział Polski i Szwecji w EPPO; zauważa, że Dania nadal korzysta z klauzuli opt-out w odniesieniu do EPPO na podstawie protokołów nr 21 i nr 22 do TFUE; jest świadomy, że po wstępnych sygnałach rządu irlandzkiego dotyczących jego potencjalnego udziału we wzmocnionej współpracy EPPO powołała specjalną grupę roboczą złożoną z przedstawicieli odpowiednich służb EPPO, która zajmie się wszystkimi aspektami udziału i która będzie towarzyszyć organom krajowym w tym procesie; zauważa, że na wniosek państwa członkowskiego zorganizowano już kilka nieformalnych spotkań w celu wyjaśnienia funkcjonowania EPPO; zauważa jednak, że w 2024 r. nie doszło do wymiany informacji z irlandzką międzyagencyjną grupą roboczą ustanowioną w celu zbadania potencjalnego przyszłego uczestnictwa Irlandii w EPPO; wzywa Komisję, EPPO i władze irlandzkie do wznowienia konstruktywnego dialogu w celu znalezienia skutecznego rozwiązania;

105. głęboko ubolewa, że Węgry są ostatnim państwem członkowskim, które jeszcze nie przystąpiło do EPPO mimo braku jakichkolwiek przeszkód prawnych lub konstytucyjnych; zdecydowanie wzywa rząd Węgier do niezwłocznego przystąpienia do EPPO; uważa, że ciągły brak uczestnictwa można interpretować jedynie jako celową próbę

ukrycia korupcji i niewłaściwego wykorzystania funduszy unijnych przed niezależną kontrolą europejską; uważa, że przystąpienie tego kraju do EPPO stanowiłoby wreszcie odpowiedź na długotrwałe i uzasadnione żądania społeczeństwa obywatelskiego i obywateli dotyczące wzmocnienia zabezpieczeń prawnych przed nadużyciami finansowymi, korupcją i innymi poważnymi uchybieniami oraz przywrócenia zaufania do ochrony interesów finansowych Unii, które są obecnie osłabiane przez utrzymujące się niedociągnięcia w egzekwowaniu przepisów i które osłabiają pozytywny wpływ polityki Unii mającej na celu wspieranie wzrostu, spójności i dobrostanu węgierskich obywateli, MŚP oraz władz lokalnych i regionalnych;

106. przypomina, że węgierski rząd kilkakrotnie próbował systematycznie szpiegować pracowników Komisji Europejskiej i OLAF-u;

107. podkreśla, że brak współpracy z EPPO ze strony któregokolwiek z państw członkowskich stwarza strefy immunitetu i przywilejów, które osłabiają obronę interesów finansowych Unii, gdyż sprawiają, że jest nierówna i nieskuteczna, i apeluje do Komisji o wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko każdemu państwu członkowskiemu, które systematycznie utrudnia prowadzenie postępowań przygotowawczych przez EPPO; wzywa Komisję do rozważenia, by wzięła pod uwagę – w ramach stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092[7], że nieuczestniczenie w EPPO może stanowić potencjalne zagrożenie dla interesów finansowych Unii, oraz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania poziomów współpracy państw członkowskich z EPPO; w związku z tym głęboko ubolewa nad zgłoszonymi w 2024 r. przypadkami gróźb kierowanych przez rządy państw członkowskich pod adresem śledczych OLAF-u i EPPO podczas prowadzenia przez nich czynności na miejscu; podkreśla, że takie sytuacje podważają praworządność, stanowią poważne naruszenie wzajemnego zaufania i lojalnej współpracy między państwami członkowskimi i instytucjami Unii oraz osłabiają działania Unii, a także wymagają ustanowienia solidnych środków zapobiegawczych i ochronnych, aby chronić oddelegowany personel w sytuacji zagrożenia;

108. podkreśla, że działalność EPPO musi przyczyniać się do ochrony interesów finansowych Unii i ma jej rezultatem ma być odzyskanie kwot wypłaconych z budżetu Unii, których z powodu działalności przestępczej nie wykorzystano zgodnie z przeznaczeniem; zauważa, że proces konfiskaty, umożliwiający odzyskanie takich kwot, leży w gestii organów krajowych, oraz że stosowne skonfiskowane kwoty lub

---

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

wartość mienia wynikające z działań podjętych przez EDP w państwach członkowskich powinny zostać zwrócone do budżetu Unii, po odliczeniu kosztów poniesionych przez organy państw członkowskich w celu wdrożenia tych działań, zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) 2017/1939, w którym to przepisie mowa jest o rozporządzeniu mieniem lub korzyściami zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, bez uszczerbku dla prawa Unii ani innych pokrzywdzonych do uzyskania odszkodowania za poniesione szkody; przypomina, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu zaproponowała, aby potencjalne dochody wynikające z działań w zakresie zajmowania i konfiskaty środków były ujmowane w budżecie Unii jako dochody nieprzeznaczone na określony cel w odrębnej linii budżetowej utworzonej w wyniku zmiany budżetu; docenia zaangażowanie EPPO we współpracę z Komisją w celu wspierania wszelkich wysiłków mających zapewnić realizację tej propozycji; uważa, że konieczna jest zmiana art. 38, aby umożliwić skuteczne wdrożenie i monitorowanie tego rozwiązania w celu zapewnienia ochrony budżetu Unii, i wzywa Komisję do poczynienia niezbędnych ustaleń z właściwymi organami krajowymi, aby umożliwić włączenie tych kwot do budżetu Unii, oraz do zaproponowania niezbędnych rozwiązań ustawodawczych w celu skutecznego egzekwowania tego przepisu;

109. podkreśla znaczenie monitorowania postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń, a także systematycznej sprawozdawczości na temat działań następczych w związku z tymi postępowaniami i oskarżeniami, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętych środków finansowych (konfiskata i odzyskanie), co umożliwi lepsze zrozumienie wpływu działań EPPO; zauważa, że EPPO i Komisja zobowiązały się do usprawnienia swojej komunikacji i dostosowania jej do potrzeb ewentualnego przyjęcia środków służących przywróceniu budżetu Unii po przestępstwach finansowych; utrzymuje, że Komisja ma wspierać EPPO w działaniach monitorujących i następczych, tak aby ograniczone zasoby EPPO nie zostały przekierowane z obszaru zadań dotyczącego prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń; uważa, że kontrola Parlamentu nad działaniami administracyjnymi podejmowanymi w następstwie postępowań przygotowawczych w sprawach karnych stanowi istotny wkład w poprawę skuteczności unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych; zachęca Komisję, a także wszystkie elementy struktury zwalczania nadużyć finansowych, do znalezienia skutecznego i efektywnego sposobu monitorowania przeprowadzonych działań i informowania o ich ostatecznych wynikach;

110. podkreśla kluczową rolę odzyskiwania mienia i jego odstraszający wpływ na przestępczość zorganizowaną; zauważa, że udział EPPO w sieciach międzynarodowych powinien zwiększyć skuteczność operacji odzyskiwania mienia; powtarza, że terminowe i skuteczne prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i

popieranie oskarżeń w sprawie przestępstw związanych z nadużyciami finansowymi może przynieść znaczne oszczędności dla budżetu Unii i budżetów państw członkowskich;

Komunikacja

111. docenia wiele usprawnień w komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej EPPO w 2024 r., w szczególności sesje informacyjne na temat przeciwdziałania nękaniu i sygnalizowania nieprawidłowości oraz inne inicjatywy podnoszące świadomość na temat ram etycznych EPPO, które są nadal opracowywane; z zadowoleniem przyjmuje wkład w wymianę poglądów Parlamentu podczas różnych debat w komisjach, głównie ze strony Europejskiego Prokuratora Generalnego (Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisja Kontroli Budżetowej, Komisja Gospodarcza i Monetarna, Podkomisja do Spraw Podatkowych);

112. zauważa, że poziom zasobów EPPO przeznaczonych na komunikację jest ograniczony oraz że w związku z potrzebą ustanowienia cyfrowej autonomii EPPO zarządzanie stroną internetową było prowadzone wewnętrznie, co wymagało dodatkowych zasobów, po tym jak DG ds. Usług Cyfrowych zaprzestała świadczenia tej usługi; zauważa, że budżet na komunikację publiczną i działania promocyjne w 2024 r. wyniósł 235 382 EUR i został w całości wykorzystany, w szczególności na zakup licencji na monitorowanie mediów oraz na inne inicjatywy komunikacyjne, a także na tłumaczenie publikacji;

113. zauważa, że strategia EPPO w zakresie mediów społecznościowych ma na celu skuteczne dotarcie do różnych odbiorców, w tym dziennikarzy, instytucjonalnych zainteresowanych stron, prawników i organów ścigania, środowisk akademickich i ogółu społeczeństwa, przez dostosowanie komunikatów do ich potrzeb; zauważa, że głównym celem obecności EPPO w mediach społecznościowych jest budowanie zaufania przez poprawę widoczności; ponownie wzywa EPPO do wyraźnego znalezienia jak najlepszej równowagi między z jednej strony przejrzystością i interesem publicznym, a z drugiej strony poufnością i prawidłowym przebiegiem postępowań przygotowawczych, a także do zapewnienia neutralnej komunikacji dotyczącej jej działalności; zachęca EPPO do przekazywania uspokajającego przesłania na temat operacyjnego wymiaru unijnych wartości i zasad, które są osadzone w niezależności i zgodności z prawem oraz stosowane z zachowaniem przejrzystości i ostrożności; zauważa, że skuteczna komunikacja EPPO przyczynia się do poprawy reputacji poszczególnych instytucji wśród obywateli i podniesienia świadomości podatników na temat złożoności i znaczenia ochrony interesów finansowych Unii;

114. podkreśla, że wysiłki EPPO na rzecz przekazywania prawidłowych i zrozumiałych informacji na temat złożonych spraw będących przedmiotem postępowań przygotowawczych mogą stanowić silną

zachętę dla obywateli Unii do zgłaszania EPPO ewentualnych uchybień i przyczyniać się do zwiększenia zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego; docenia zaangażowanie EPPO w poprawę zrozumienia jej pracy wśród dziennikarzy, obywateli i środowisk akademickich przez briefingi medialne w różnych państwach członkowskich, wizyty studyjne, konferencje oraz regularne aktualizacje i sprawozdania dotyczące kamieni milowych, służące informowaniu wszystkich odbiorców o pracy i wpływie EPPO; rozumie, że ze względu na delikatny charakter spraw będących przedmiotem postępowań przygotowawczych oraz konieczność przestrzegania zasady domniemania niewinności wielu stron zaangażowanych w sprawy prowadzone przez EPPO, komunikaty prasowe i informacje powinny być publikowane wyłącznie po uprzednim zweryfikowaniu ich treści przez prokuratorów i sprawdzeniu zgodności z wymogami prawnymi, a ich rozpowszechnianie powinno odbywać się za pośrednictwem poczty elektronicznej, platform internetowych i mediów społecznościowych; zauważa, że bezpośrednia komunikacja za pośrednictwem mediów społecznościowych eliminuje interpretacje osób trzecich i ułatwia przekazywanie komunikatów EPPO w sposób dokładny i przejrzysty;

115. uważa, że lepsza komunikacja strategiczna powinna przekładać się na większą dostępność opcji zgłaszania informacji, oraz z zadowoleniem przyjmuje propagowanie przez EPPO takich opcji w opisach wszystkich profili i kont EPPO w mediach społecznościowych, a także wnioski EPPO o uwzględnienie opcji zgłaszania informacji w każdej standardowej prezentacji dla odbiorców zewnętrznych, gości, na konferencjach lub w wystąpieniach, jeżeli jest to stosowne;

Skutki nielegalnej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie

116. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o nieprzyjęciu przepisów przegłosowanych w ukraińskim parlamencie (Rada Najwyższa) w lipcu 2025 r., które to przepisy osłabiłyby skuteczność działań ukraińskiej wyspecjalizowanej prokuratury antykorupcyjnej (SAPO) i krajowego biura antykorupcyjnego (NABU), w szczególności w świetle relacjonowanych przez media niedawnych przypadków korupcji na wysokim szczeblu, które uwydatniają potrzebę ostrożnościowego i uważnego podejścia do przestępstw korupcyjnych oraz znaczenie starań Ukrainy na rzecz skutecznego osiągnięcia celów w zakresie przejrzystości;

117. jest świadomy, że EPPO podpisała trzy porozumienia robocze z ukraińską prokuraturą generalną – z PGO, krajowym biurem antykorupcyjnym (NABU) i wyspecjalizowaną prokuraturą antykorupcyjną – przy czym wszystkie te porozumienia mają ułatwić współpracę w odpowiednich postępowaniach przygotowawczych z uwzględnieniem istniejących ram prawnych; zauważa, że w 2024 r.

EPPO zorganizowała w swoich obiektach cztery szkolenia dla ukraińskich prokuratorów i śledczych z NABU; przypomina, że w szczególnych okolicznościach w zakres kompetencji EPPO mogą wchodzić środki finansowe Unii, nawet gdy są one wykorzystywane w państwach trzecich, i może on również obejmować obchodzenie sankcji unijnych, o ile wchodzą one w zakres obecnego mandatu EPPO w odniesieniu do potencjalnych naruszeń interesów finansowych Unii w drodze uchylania się od ceł lub należności celnych; rozumie, że wykrywanie i zgłaszanie nadużyć finansowych przez właściwe organy pozostaje zasadniczym warunkiem wstępnym wszelkiej dalszej współpracy oraz że wymiana wiedzy fachowej zainicjowana wraz z ofertą szkoleń dodatkowo wspomoże władze ukraińskie w wysiłkach na rzecz wykrywania potencjalnych nadużyć finansowych związanych ze środkami finansowymi Unii; docenia gotowość EPPO do zacieśnienia współpracy przez ustanowienie wraz z władzami ukraińskimi specjalnych grup zadaniowych w celu koordynowania postępowań przygotowawczych, w razie potrzeby z uwzględnieniem skali i zakresu zgłoszonej przestępczości.

118. zauważa, że rosnące unijne wsparcie finansowe dla Ukrainy, w tym w ramach Instrumentu na rzecz Ukrainy, prawdopodobnie spowoduje w nadchodzących latach dodatkowe zapotrzebowanie na dochodzenia dla EPPO; podkreśla znaczenie przewidywania tych wyzwań poprzez zapewnienie odpowiedniego personelu, bezpiecznej infrastruktury cyfrowej i wzmocnionych ram współpracy, aby chronić interesy finansowe Unii, a jednocześnie skutecznie wspierać Ukrainę;